WEEKBLAD

4 frank per nummer.

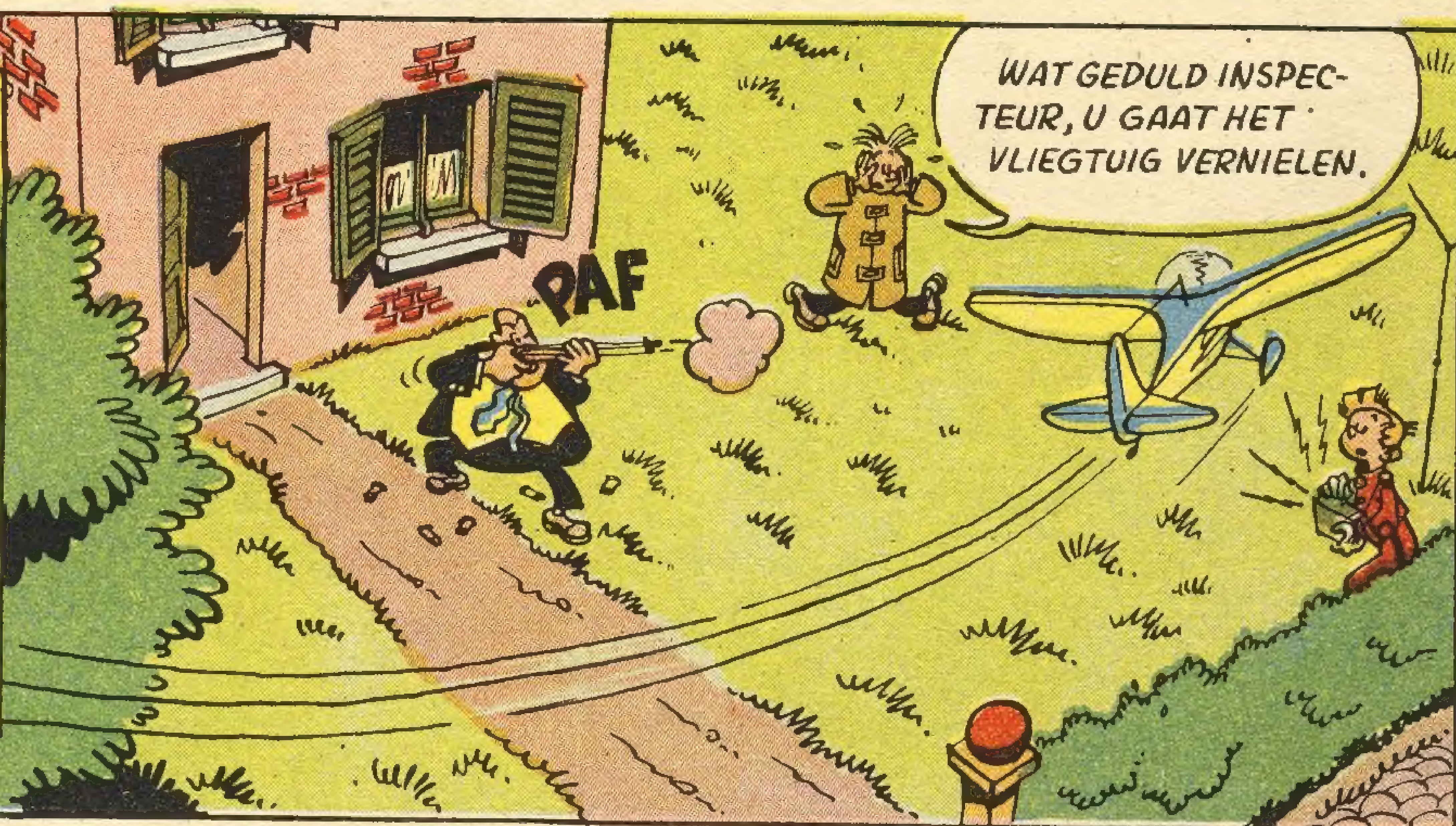


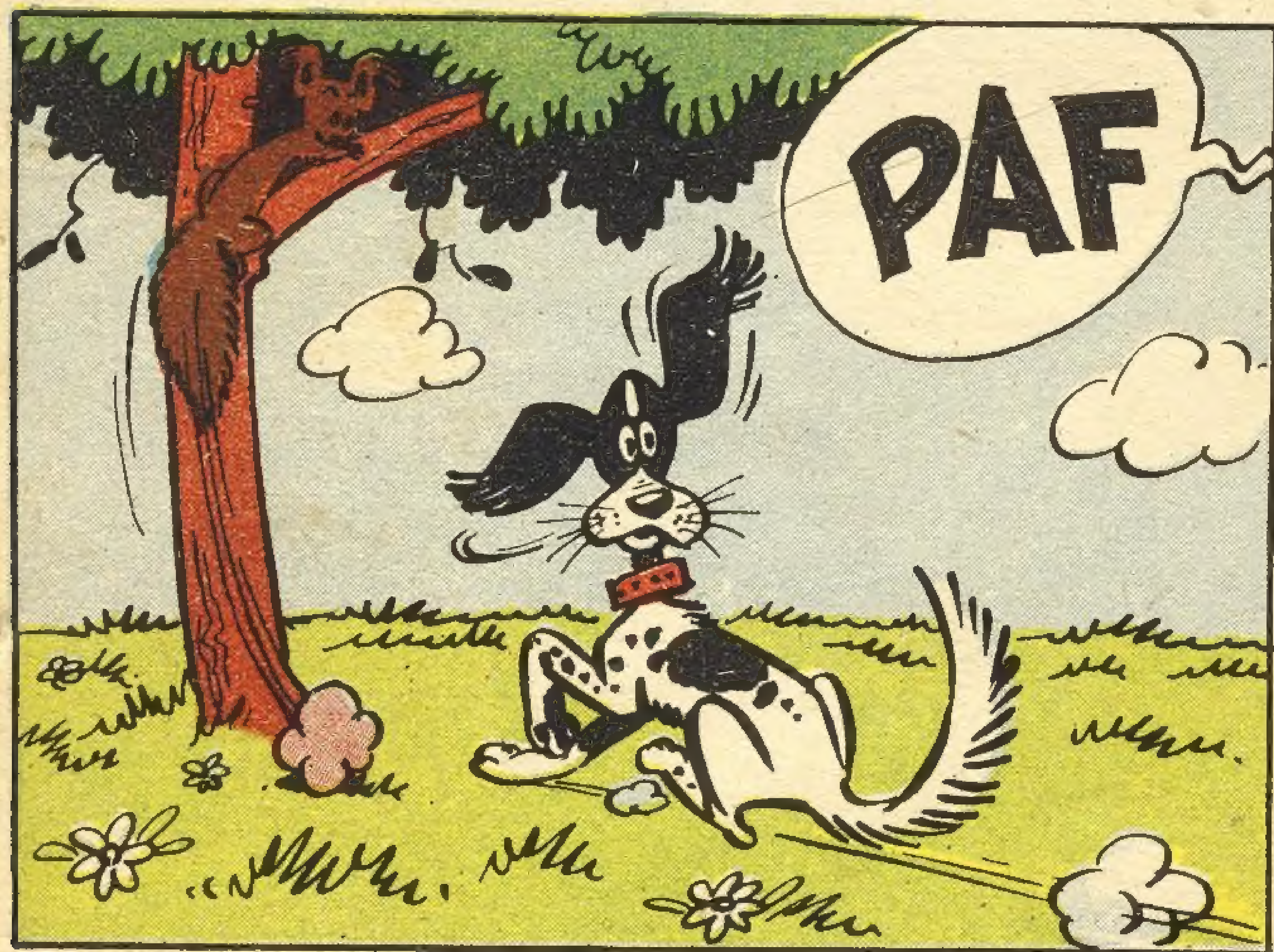
ROBBEDOES

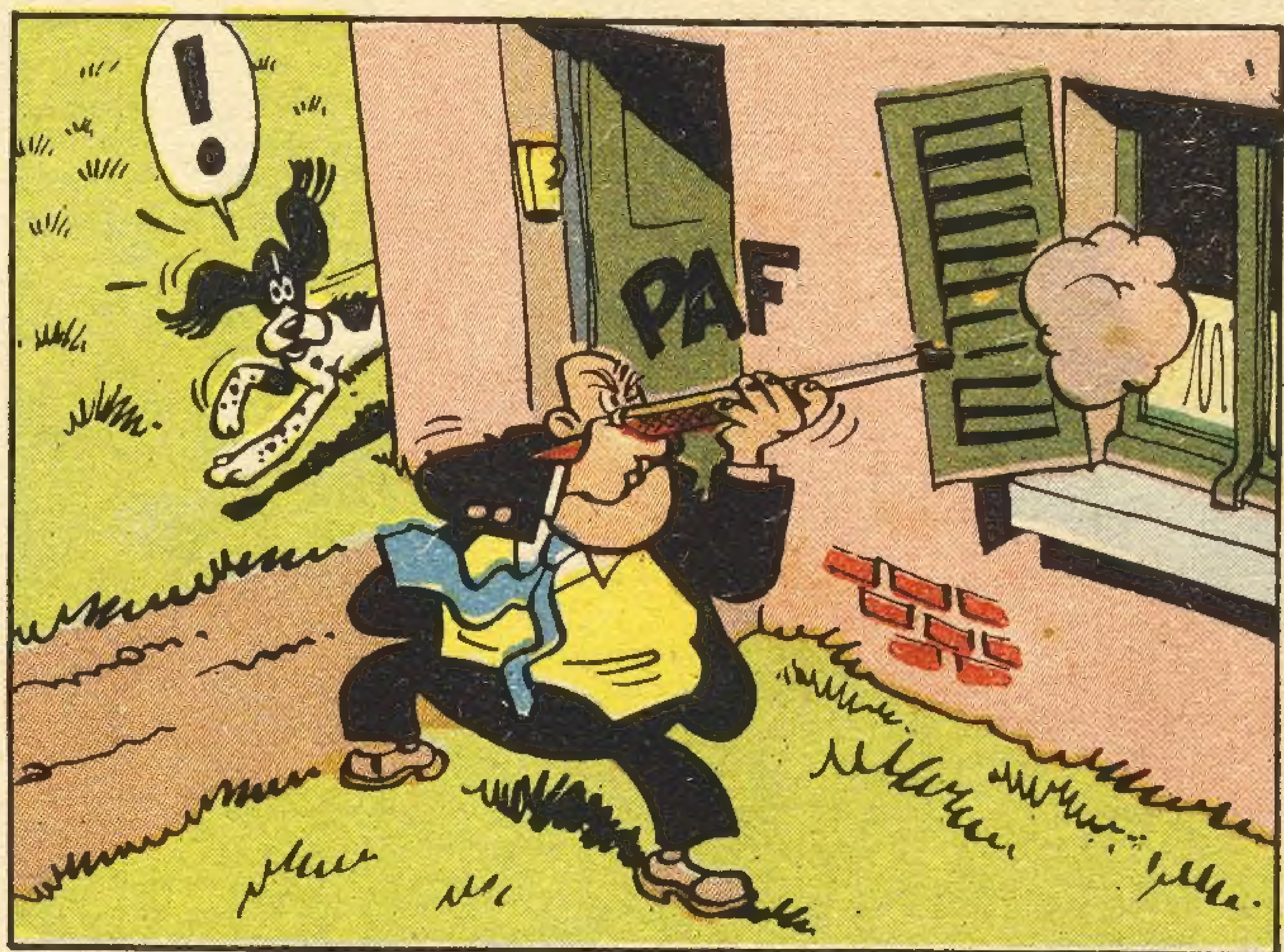
12e JAARGANG. — Nr. 544. — 31 AUGUSTUS 1950. — 24 BLZ.

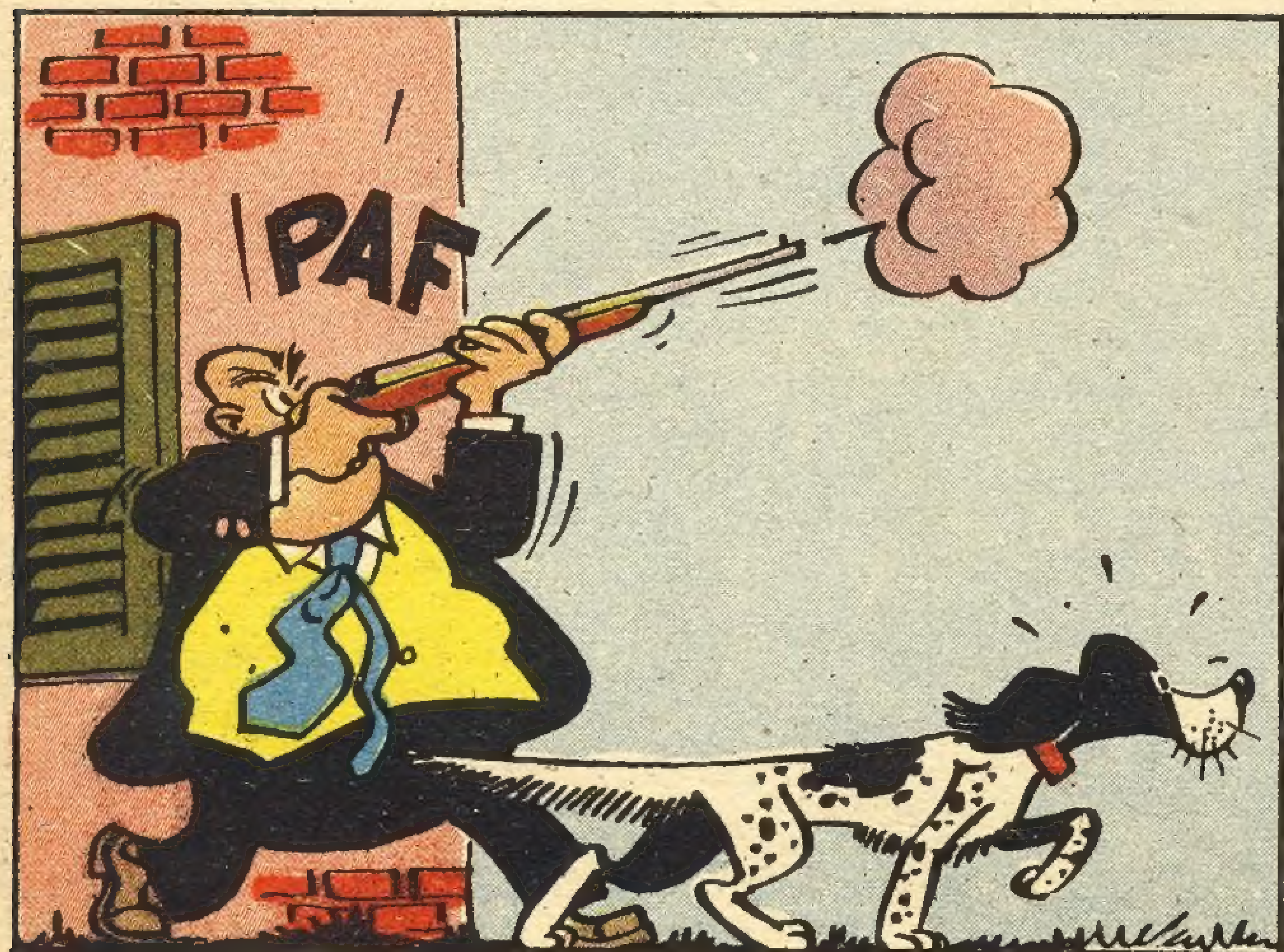
KORTE INHOUD:

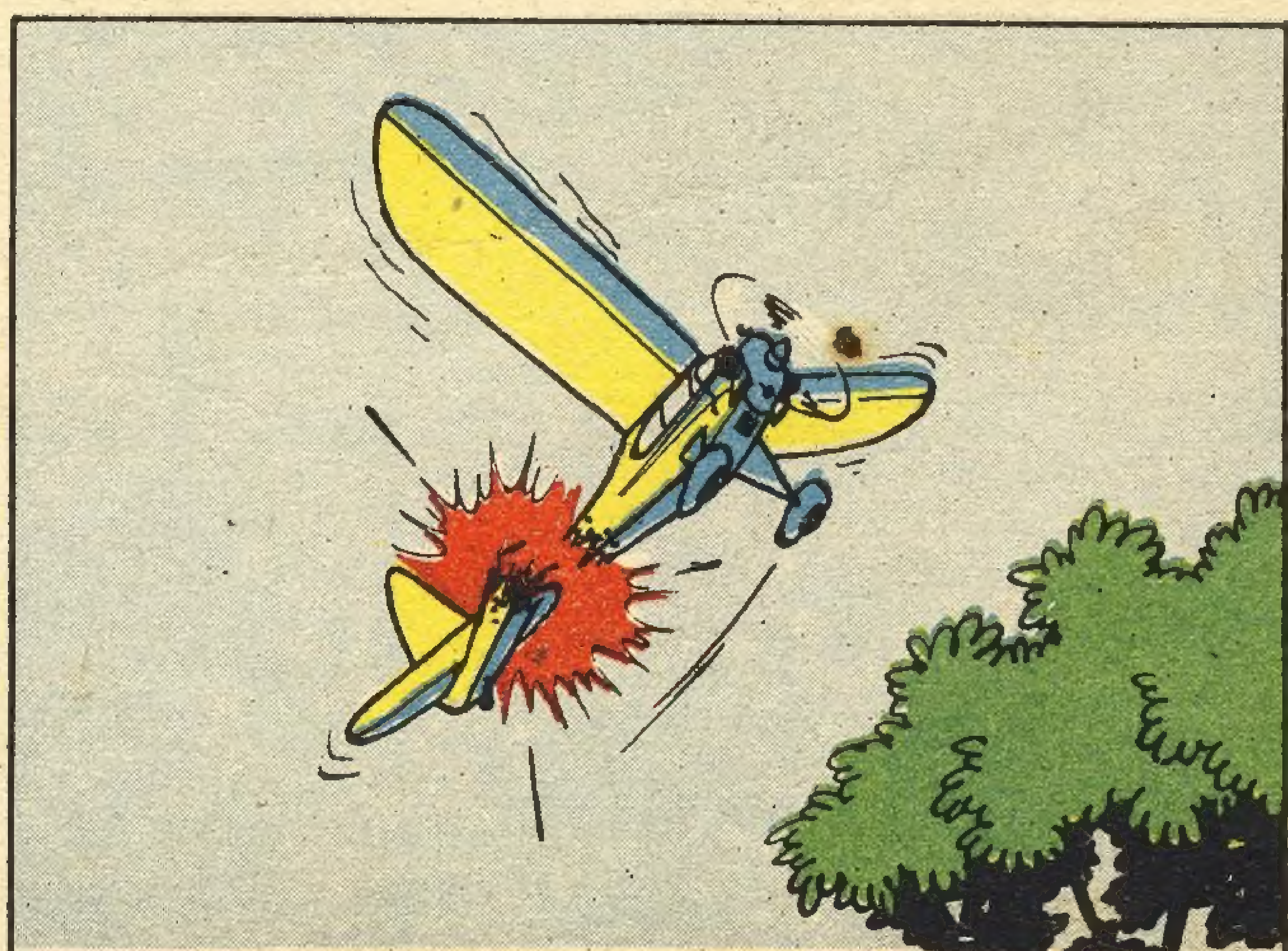
ROBBEDOES EN PIET KWABBERNOOT HEBBEN ONTDEKT DAT DE HICOÏNE DOOR EEN MINIATUUR-VLIEGTUIGJE OVER DE GRENS WORDT GESMOKKELD. ZE MAKEN ZICH VAN HET LEIDINGSAPPARAAT MEESTER EN PROBEREN HET VLIEGTUIGJE IN DE HOF VAN INSPECTEUR KOELBLOED TE DOEN LANDEN.

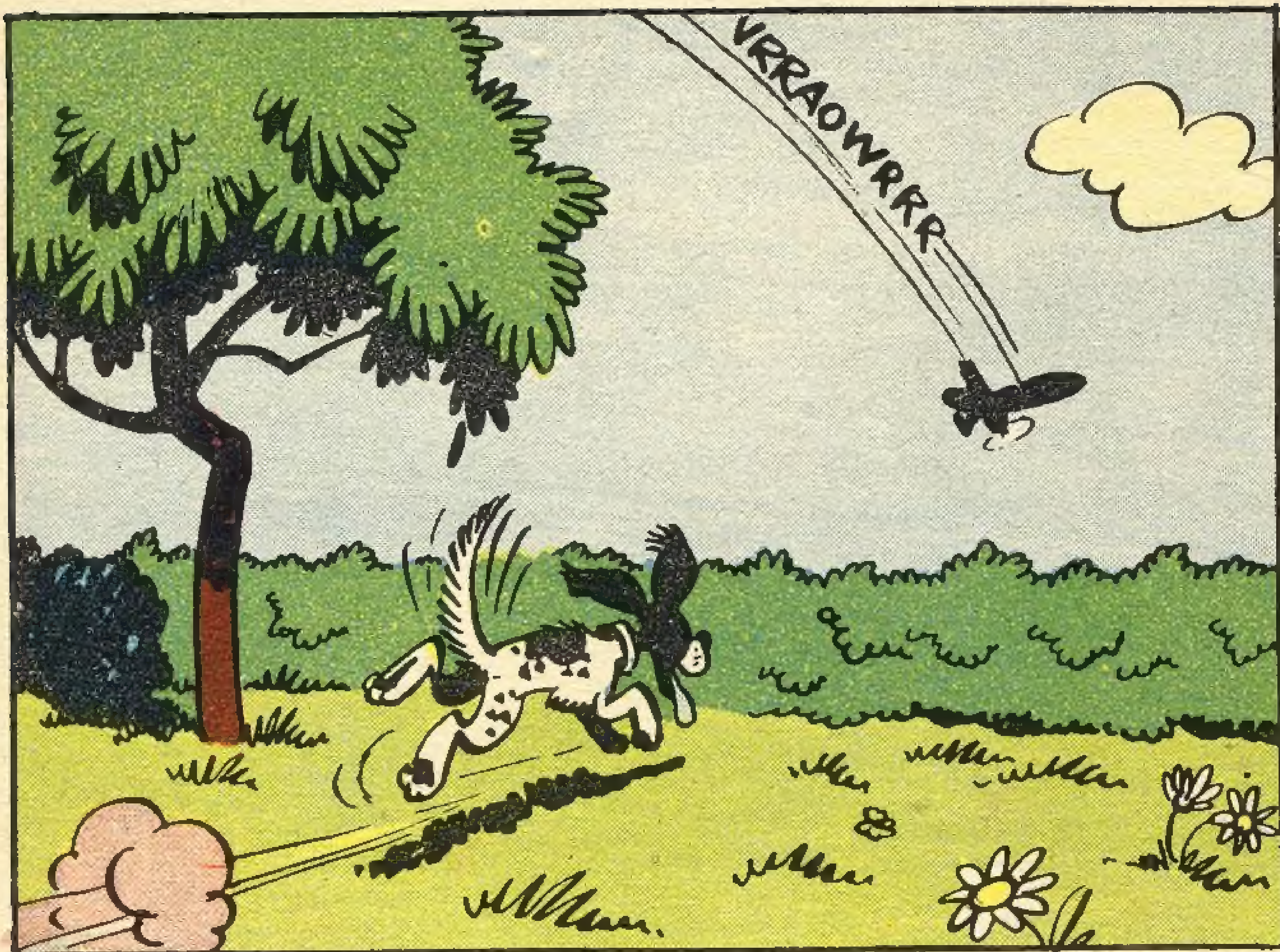


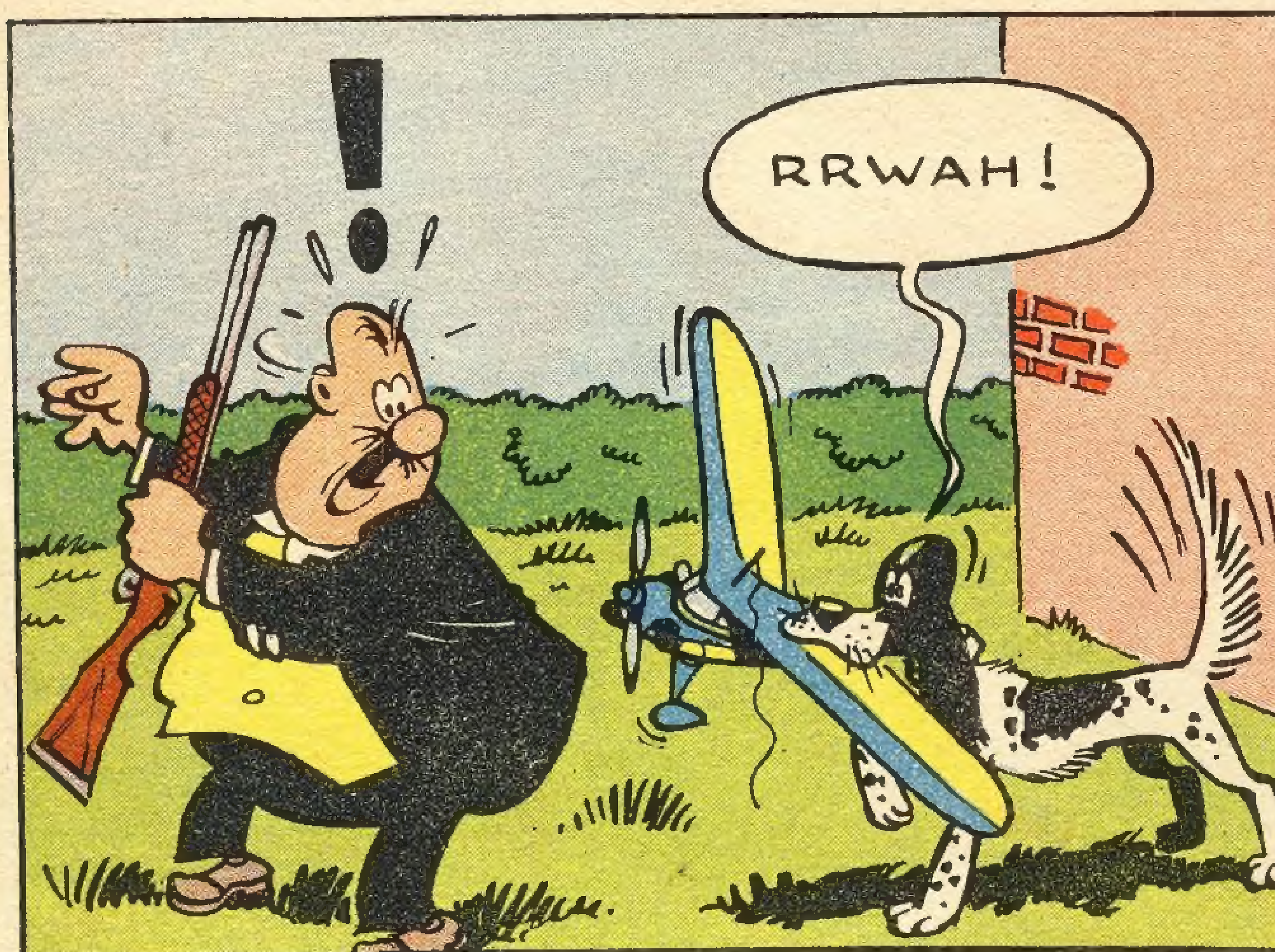
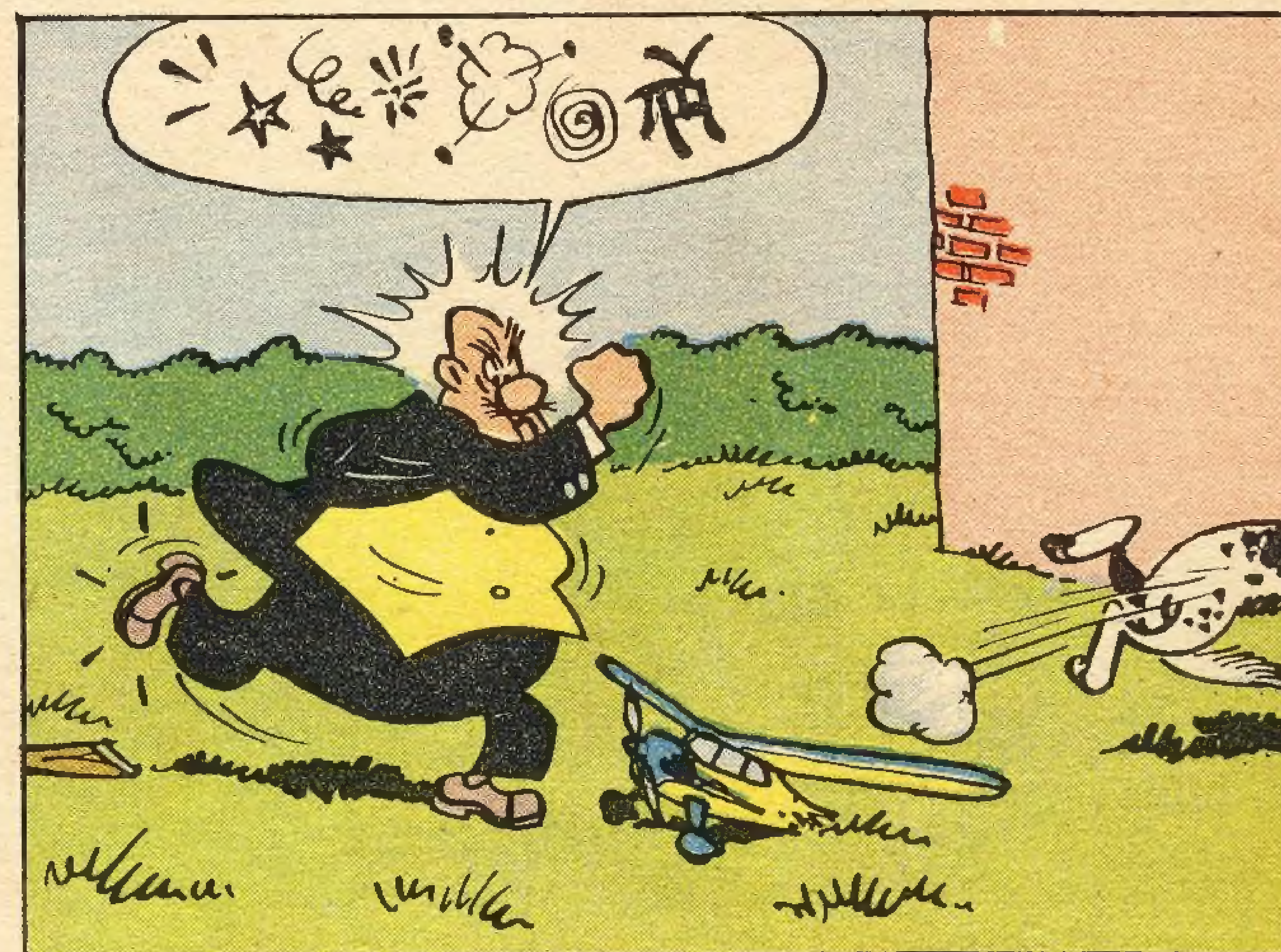









VRRAOWRRR

MAAK JE WEG NU! LAAT IK JE HIER NOOIT MEER ZIEN MET JE DUIVELSTUIG!... WEG!

!
RRWAH!


'N OGENBLIKJE!
'N OGENBLIKJE!

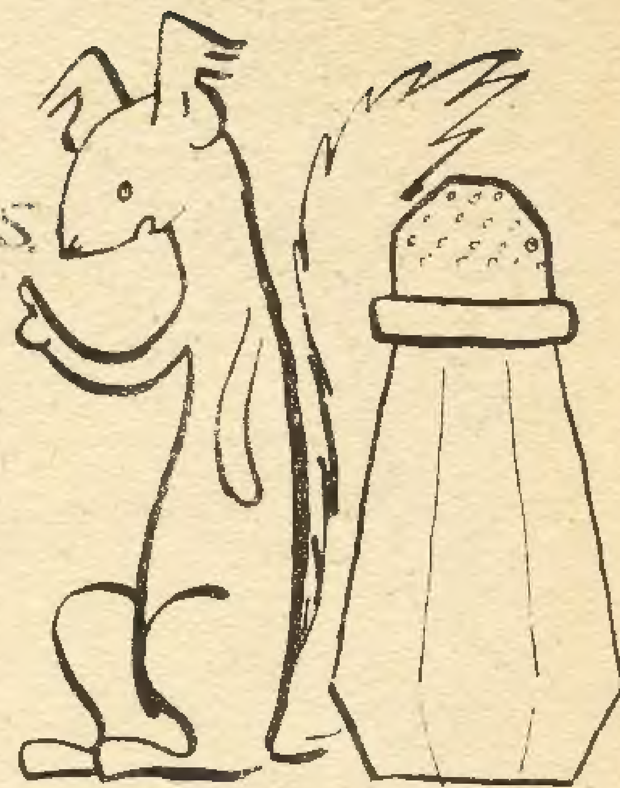
HA! HIER HEB IK HET EN NU...

?!
HÉ, INSPECTEUR! HIER KIJK! KEN JE DIT?...

11
IS HET MISSCHIEN TAFELZOUT?... OF POEDERSUIKER?... MISSCHIEN EEN PAKJE RIJST?!?

VOOR DE NEGERS VAN AFRIKA IS ZOUT EEN ECHTE VERSNAPERING. ZE ZIJN ER EVEN VERLEKKERD OP ALS WIJ OP VAN DIE HEERLIJKE PRALINES. ALS NEGERKINDEREN ERG BRAAF GEWEEST ZIJN, KRIJGEN ZE VAN MOEDER EEN STUKJE CHLOOR-SODA. DIT IS DE WETENSCHAPPELIJKE NAAM VAN ZOUT. WIST JE ZEKER NOG NIET? NU, ER IS NOG HEEL WAT MEER, WAT JE NOG NIET WEET OVER HET WITTE POEIER, DAT ONZE SOEP ZO SMAKELOOS MAAKT... ALS HET ER NIET IN IS.

LEES GAUW HET ARTIKEL IN DIT NUMMER.











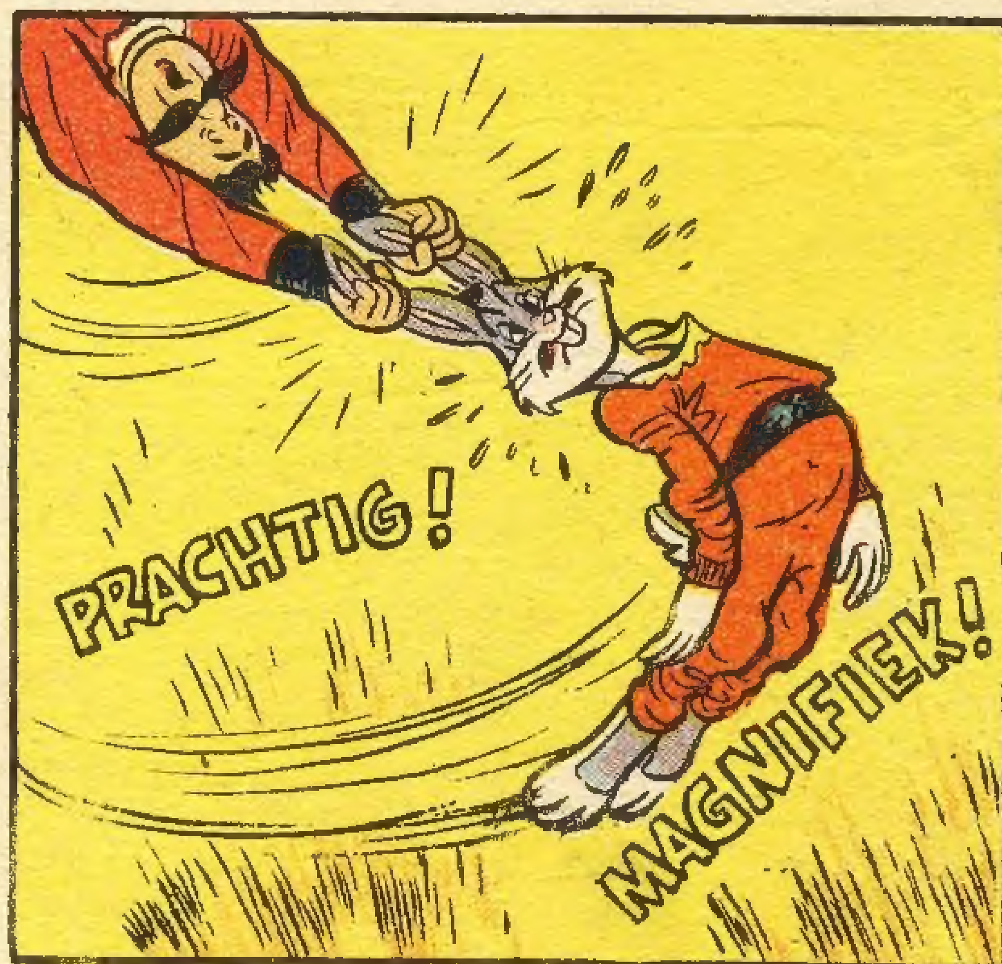














RED RYDER

MIJN VRIENDINNEN ZULLEN JE ZEGGEN DAT IK BIJ HEN WAS, RED!

ALS ZE MAAR NIET VERTROKKEN ZIJN!

PETE HOUDT ZIJN ONSCHULD STAANDE. HIJ WEET NIET DAT EEN HYPNOTISEUR HEM IN EEN SLAAPTOESTAND HAD GEBRACHT.















Drie liter wijn voor een stad...

Een hele tijd reeds belegerde Jan Tserclaes Tilly, opperbevelhebber van de Katholieke Liga in de Dertigjarige oorlog, de stad Rothenburg.

Na een hardnekkige weerstand gaf de stad zich eindelijk over. Generaal Tilly, die woedend was om het koppige verzet van de stad, gaf het bevel, ze met de grond gelijk te maken.

Toen kwam een herbergier op het schitterend idee, de heetgebakerde generaal een kan koele prima Rijnse wijn aan te bieden.

Met zeven vrienden ledigde de generaal de kan, die zo maar eventjes drie liter inhield.

De wijn had blijkbaar de woede van Jan Tserclaes Tilly afgekoeld, want hij besloot de stad te sparen op één voorwaarde : dat een inwoner van de stad dezelfde kan in één teug zou uitdrinken.

Een vrijwilliger kwam naar voren, liet de kan vullen en ledigde ze in één slok.

Het zal wel de enige keer in de geschiedenis geweest zijn, dat een kampioendrinkebroer al drinkend een stad van de ondergang redde !



(SLOT)

De Maleise Kris glimlachte, als hij bedacht, hoe heerlijk hij zou uitrusten, een heel jaar lang, leven zoals het hem beviel, zonder altijd plannen te moeten maken, bevelen te moeten geven aan onderchefs en voortdurend op z'n hoede te moeten zijn voor verraad.

In z'n bagage, in handig verborgen schuilplaatsen, had hij enkele schatten verstopt, waar hij jaren lang ruim zou kunnen van leven. Langzamerhand zou Sangar z'n nederlagen vergeten. Hij zou er in slagen, te genieten van de rust, die de Rode Vleugel hem verplichtte te nemen. Schurken verschillen op dat gebied niet van andere mensen : na een periode van spanning, hebben ze ontspanning nodig.

In het bagageruim zat Tsjeng zich af te vragen, hoe lang het nog wel duren zou, toen hij voelde, dat het vliegtuig aan het dalen was. Honger knaagde aan z'n maag, maar nu hij wist, dat ze weldra zouden landen, was de honger vergeten.

Aangezien hij niet in een comfortabele club zat en aangezien hij geen veiligheidsgordel droeg, was de schok vrij hard, toen het vliegtuig de grond raakte.

Dan overstroomde plots een witte klaarte het bagageruim. Men had 't deurtje opengerukt.

Tsjeng maakte zich zo klein mogelijk en dook weg in z'n hoekje. Bezorgd keek hij toe, terwijl de ene koffer na de andere buiten gesleept werd. Er zou weldra niets meer overblijven, om zich achter te verstoppen.

— Ziezo, de eerste wagen is vol. Vooruit, weg ermee en wees onmiddellijk terug.

Voor Tsjeng betekende dat de redding. Hij greep twee koffers vast en sprong er mee uit het ruim. Zoals hij gedacht had, stond de man, die belast was met het uitladen van de bagage, met z'n rug naar hem toegedraaid. Toen hij gerucht hoorde, draaide hij zich om en snauwde Tsjeng toe :

— Hé daar, koelie, wat kom jij in het bagageruim doen ?

— Ik koffers van m'n baas komen halen. Hij heel haastig.

— Scheer je weg met je baas en laat die koffers staan. Ze moeten eerst náar de doeane. En hoe ben je hier gekomen ? Maak, dat je weg komt en laat ik je niet meer op het vliegplein zien !

Tsjeng vroeg niets beters. Hij nam de benen en in een handomdraai was hij in geen velden of wegen meer te zien.

Maar nu had hij nog een probleem op te lossen, voor hij de Maleise Kris kon achtervolgen. Hij moest zijn Indochinees geld uitwisselen voor Indonesisch geld.

Hij stapte het grote gebouw van de luchthaven binnen, liep naar het wisselwinket en vroeg :

— Jij mij Indonesisch geld geven voor Indochinees...

— Zeg eens, schavuit, waar heb jij al dat geld vandaan ? Is dat van jou ?

— Nee, niet van mij, van meneer daar.

— Die vreemdelingen zijn onnozele halzen, mompelde de bediende achter het winket. Ze stellen vertrouwen in de eerste de beste koelie. Nu, vooruit, die meneer moet het maar weten.

Tsjeng kreeg z'n geld, deed dan alsof hij naar de meneer toe ging, die hij als z'n baas had aangewezen, en toen hij merkte, dat de bediende niet meer naar hem keek, glipte hij het gebouw uit en riep een taxi aan, die hij op de hoek van de luchthaven liet post vatten.

De chauffeur had eerst even geaarzeld, toen hij die verfomfaaide

koelie voor hem zag staan, maar Tsjeng had weer z'n groot air van geciviliseerd man aangenomen, had op korte toon z'n bevelen gegeven in uitstekend Engels en had er tenslotte nog aan toegevoegd : « Politie ».

Het was een magisch woord.

Hij zat nu veilig en wel achteraan in de taxi geïnstalleerd en sloeg de reizigers gade, die de luchthaven verlieten.

De Maleise Kris werd opgewacht door twee bedienden, die naar hem toestoven, diep bogen, z'n bagage vastgrepen en ze in een luxueuze Chrysler stouwden.

Tsjeng voelde z'n hart sneller kloppen. Hij gaf er zich rekenschap van, dat hij weldra een nieuwe schuilplaats van de Maleise Kris zou ontdekken. Waarschijnlijk de allerlaatste schuilplaats, de enige, waar hij z'n leven nog kon redden... of dacht te kunnen redden.

De Chrysler vertrok en de taxi reed er achter aan. Maar toen ze de stad uit waren, veranderde Tsjeng van gedacht. Een taxi op die verlaten weg, die door de jungle liep, zou onmiddellijk opgemerkt worden. Hij had het nummer van de wagen van de Kris opgetekend en zou hem bijgevolg gemakkelijk terugvinden.

Tsjeng liet zich naar het hoofdpostkantoor voeren. Hij wist, dat de Grote Baas de gewoonte had, berichten, voor de leden van z'n troep bestemd, poste restante te zenden. Als Jan de naam van de stad goed verstaan had en de Grote Baas had de nodige conclusies getrokken uit de verdwijning van Tsjeng, zouden ze vast en zeker naar Soerabaia komen.

Tsjeng had zich niet vergist. Er lag een telegram te wachten voor meneer Foe-Tsjang, wat Tsjengs bijnaam was, die gebruikt werd bij de correspondentie om de vijand op geen spoor te brengen. De telegram luidde : « Arriveren met volgende vliegtuig te Soerabaia ».

Het duurde niet lang voor Tsjeng wist, wanneer dat vliegtuig arriveren zou. Hij rekende uit, dat hij nog de tijd had om eerst een kijkje te gaan nemen op de plantage van die meneer Tsjang, zoals de eigenaar van de Chrysler heette.

Weer had Tsjeng wat moeilijkheden met de chauffeur. Ook deze stond wat achterdochtig tegenover die vuile, bestofte koelie, die daarbij nog een blauwe plek op z'n voorhoofd had, veroorzaakt door een koffer bij het landen. Inderdaad geen aantrekkelijk personage. Maar toen Tsjeng hem een pakje bankbriefjes liet zien, maakte de achterdochtige houding van de chauffeur plaats voor ontzag. En dezelfde avond nog bereikten ze de omgeving van meneer Tsjangs plantage.

Een rubberplantage bestaat vooral uit een grote boomgaard, beplant met rubberbomen. In de eindeloze lanen, tussen de dikke bomen, lopen inboorlingen met vaatjes vol rubber, of ze zitten de aarden potten gade te slaan, waarin de bomen hun kostbaar sap laten vloeien.

Tsjeng bleef natuurlijk veilig buiten. Hij prentte zich alleen de ligging van de plantage in het hoofd en merkte op, dat de boomgaard een reusachtige halve maan vormde. Middenin die halve maan lag het huis van de planter.

— Heel goeie planterij, fluisterde de chauffeur, die met hem meegekomen was. Plantage marcheert uitstekend zonder baas, met heel goede meesterknecht.

— En weet je, wie de eigenaar is ?

Hij hield een bankbriefje in zijn hand en de chauffeur liet zich verleiden.

— Eigenaar is meneer Tsjang.

— Ken je die meneer Tsjang ?

— Ik hem niet goed kennen, omdat hij bijna altijd weg is. Hij alleen af en toe eens komen voor korte tijd.

— En waar is die meneer Tsjang nu ?

— Mijn vrienden zeggen, hij juist teruggekomen met vliegtuig, vandaag.

Dat was dus overduidelijk. Die meneer Tsjang, de eigenaar van de plantage, was doodeenvoudig de Maleise Kris zelf. De Maleise Kris had de naam Tsjang aangenomen en hij kwam hier af en toe uitrusten, waar hij buiten schot was.

Terwijl Tsjeng naar Soerabaia reed, bedacht Tsjeng, dat de Rode Vleugel nu de Maleise Kris wel zou beet hebben. De heerschappij van de gevaarlijkste piraat der moderne tijden, de zeeschuimer van de Indonesische en Chinese wateren zou weldra uit zijn...

Een kleine koelie stond z'n nek te rekken en staarde naar een vliegtuig, dat langzaam boven het vliegveld cirkelde en daalde. Dan stormde hij over het plein en de eerste passagiers, die uitstapten, bood hij z'n diensten aan.

— Bagage, missié, ik bagage dragen. Bagage, missié, ik bagage...

— En jij, mooie dame, ik bagage dragen...

— Missié, ik bagage nemen...



De koelie boog diep en mompelde een bedanking.

— O in 's hemelsnaam, sakkerde Henry, wat een vervelende kwelgeesten die koelies. Nee, m'n beste, ik heb geen bagage voor jou, maar hier heb je een roepie, kijk.

De koelie boog diep en mompelde een bedanking. Dan wendde hij zich tot de Grote Baas.

— Bagage, missié, bagage. Jij verstandiger dan die idioot daar ?...

Henry draaide zich woedend om.

— Dat zijn me nog al eens manieren. Je geeft die kerel een roepie en dan begint hij nog te schelden ook !

— Hij blind, missié, jij niet blind, is het niet ?

De Grote Baas barstte haast van het lachen.

— Schei maar uit, Tsjeng ! Henry was met z'n gedachten ergens anders.

Henry stond op z'n lip te bijten, terwijl heel de Rode Vleugel het uitbrulde van het lachen, maar bij die algemene vrolijkheid kon hij zich tenslotte niet langer goed houden en hij lachte niet minder hartelijk mee. Hij had die ouwe kerel van een Tsjeng niet herkend, stel je even voor ! Hij had met hem de helft van de wereld afgereisd en nu... Dat was een beetje sterk !

Henry gaf Tsjeng een stevige por in z'n ribben en bromde :

— Blij je te zien, ouwe jongen. Maar dat zet ik je nog wel betaald, wacht maar.

Intussen had Tsjeng haast Karels hand afgeschud, die hem uitlegde, hoe de Grote Baas hem verlost had.

— Maar nu het voornaamste punt, Tsjeng : waar is de Maleise Kris ?

Voldaan over z'n zegepraal begon Tsjeng dan te vertellen, hoe hij zich in het bagageruim verstopt had en hoe hij er in geslaagd was, te weten te komen, waar de Maleise Kris ergens huisde onder het mom van de rustige planter Tsjang.

— Een betere schuilplaats had hij warempel niet kunnen vinden, zei de Grote Baas. Als we nu naar de politie gaan en hen proberen aan het verstand te brengen, dat die meneer Tsjang niemand anders is dan de Maleise Kris, zal het uren en uren duren, voor ze overtuigd zijn. En intussen kan een van de vrienden van meneer Tsjang in z'n heilige verontwaardiging over zo'n aantijging de persoon in kwestie alles gaan vertellen... En dan is onze mooie kans weer verkeken. De Maleise Kris zou weer verdwenen zijn, voor we een vinger kunnen uitsteken.

— Maar wat zullen we dan doen ?

— Joe, beste kerel, we hebben tot nu toe de strijd tegen de Maleise Kris heel alleen volgehouden ; we zullen hem ook alleen beëindigen. We hebben hem duchtig toegetakeld, toen hij nog omringd was door heel zijn leger, dat ons had kunnen verpletteren als niets. Nu staat de Maleise Kris alleen tegenover ons, het zou maar erg zijn, als we er met ons zessen niet in slaagden, hem gevangen te nemen en uit te leveren aan het gerecht.

— Goed, Baas, we trekken er op af.

Heel die middag maakten ze voorbereidselen en tegen de avond stapte heel de troep in een grote wagen, die de Grote Baas zo even gekocht had, en reden naar de plantage van meneer Tsjang.

De actie van de Rode Vleugel was altijd vlug en afdoend. Rond tien uur 's avonds zat meneer Tsjang, alias Sangar, alias de Maleise Kris, wat uit te rusten op het terras van z'n bungalow. Een dienaar stond naast hem, om het kleinste bevel uit te voeren. De Maleise Kris vergat, dat hij een vluchteling was, vergat z'n angst van opgejaagd dier en vond als gewone planter wat rust.

Maar ergens diep binnenin hem brandde nog de wraakzucht en vroeg of laat zou hij een nieuwe bende oprichten. En dan zou hij verschrikkelijker zijn dan ooit te voren.

Zo stonden de zaken om tien uur. Om vijf over tien had hij de indruk, dat er een schaduw door zijn tuin sloop. Hij haalde z'n schouders op. Het zou wel een van z'n werklui zijn, die in de maneschijn wat ging wandelen. Maar toen hij een minuut later aan alle kanten gewapende mannen zag opdagen, verloor meneer Tsjang z'n allures van rustig plantertje. Hij werd weer het opgejaagde dier, de Maleise Kris.

Voor de Grote Baas een bevel kon geven, verdween de schurk in huis en sloeg de deur achter zich dicht.

— Vooruit ! riep de Grote Baas.

Een paar jongens stormden het huis al binnen, terwijl de anderen nog op het terras sprongen. Ze moesten de vijand nu in z'n nest gaan vangen.

De Maleise Kris was naar zijn kamer gevlucht en had onmiddellijk de deur gebarricadeerd. Tegen de muur geperst aan beide zijden van het raam, dat op het terras uitgaf, stonden de jongens van de Rode Vleugel en hoorden hem meubels verschuiven.

— Het is vruchteloos, Maleise Kris ! riep de Grote Baas. Hier is de Rode Vleugel. Geef je over !

Er kwam geen antwoord. De Grote Baas riep nog eens :

— Bij de derde waarschuwing werpen we een handgranaat door het raam.

Weer een ogenblik stilte en dan hoorden ze plots de rustige stem van de Maleise Kris :

— Ik geef me over. Schiet niet.

— Kom dan naar buiten door de deur.

— De deur is gebarricadeerd. Ik zal door het raam springen, dat op het terras uitgeeft.

De jongens trokken zich nog wat verder terug. Het raam ging open... Doch de Maleise Kris zou eerst nog een wanhopige poging wagen, om zich vrij te vechten, om niet langer dat opgejaagde dier te zijn. Want de man, die zijn eigen vrienden en getrouwen vermoord of laten vermoorden had, bevond zich nu op zijn beurt in een straatje zonder einde.

Hij boog zich heel even door het raam en wierp naar beide zijden een handgranaat. Dan trok hij zich bliksemsnel terug binnen.

Doch de jongens van de Rode Vleugel hadden een vlugge geest en een even vlugge reflex. Tsjeng greep een van de granaten vast in de vlucht en Joe raapte de andere op. Haastig slingerden ze dan de projectielen terug de kamer in.

Dat was voor de jongens de enige manier om zich voor de ontploffing te beveiligen. Ze hadden ze nooit ver genoeg kunnen slingeren en die korte tijd, om buiten het bereik der scherven te zijn. Allemaal lieten ze zich op de grond vallen en haast op hetzelfde ogenblik daverde de dubbele ontploffing. Een schreeuw van wanhoop en angst. Dan was alles stil.

Toen de rook opgetrokken was, liep de Grote Baas naar het raam en keek naar binnen. Het lichaam van de Maleise Kris was gruwelijk uiteen gescheurd door de granaten, waar hij zelf de pin had uitgetrokken

Op zijn arm glom de gouden tatoeëring : de kris.

Zo was de Maleise Kris zelf het slachtoffer geworden van z'n eigen laatste schurkenstreek.

Daarop belde de Grote Baas de politie op.

— Ziezo, jongens, zei hij dan met een zucht. Het meest opwindende avontuur van de Rode Vleugel is voorbij.

De jongens knikten. Ze dachten aan al de schepen, die nu rustig naar hun bestemming zouden kunnen zeilen. Tsjeng dacht aan het Chinese meisje, dat hij ginds zou terugvinden. Allen dachten ze aan Tounar en z'n mannen, aan de drie H's, aan de Chinezen, aan allen, die met hen gestreden en geleden hadden en die morgen al door een telegram op de hoogte zouden gebracht zijn van de uiteindelijke overwinning, die ze zelf hadden helpen bewerken.

De jongens begrepen dat de Rode Vleugel en de Grote Baas de mensheid gediend hadden en meegeholpen hadden aan de redding van de beschaving.

Onder de zilveren maan van Indonesië neurieden en zongen de jongens de liederen uit hun land, om hun overwinning te vieren. In z'n binnenste was de Grote Baas al een verslag aan het opstellen voor de politie van Indonesië.

EINDE

Het avontuur van de Rode Vleugel is gedaan. En vanaf volgende week beginnen we met een nieuw boeiend vervolgverhaal van de bekende Engelse auteur ENID BLYTON :

Het geheimzinnig Eiland

Dit is een van de boeiendste jeugdverhalen, die de laatste jaren verschenen. Lees de eerste nummers en je zult al gauw met hart en ziel meeleven met Jack, Philip en Lucy-Ann in het geheimzinnig huis van tante Polly.

Je zult tevens zien, dat jongens en meisjes, waar fut in zit, niet terugschrikken om hun handen uit de mouwen te steken en moeilijkheden op te lossen.

JONGENS EN MEISJES, LEEST EN DOET MEE !



DE PATROELJE der Adelaren



















RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

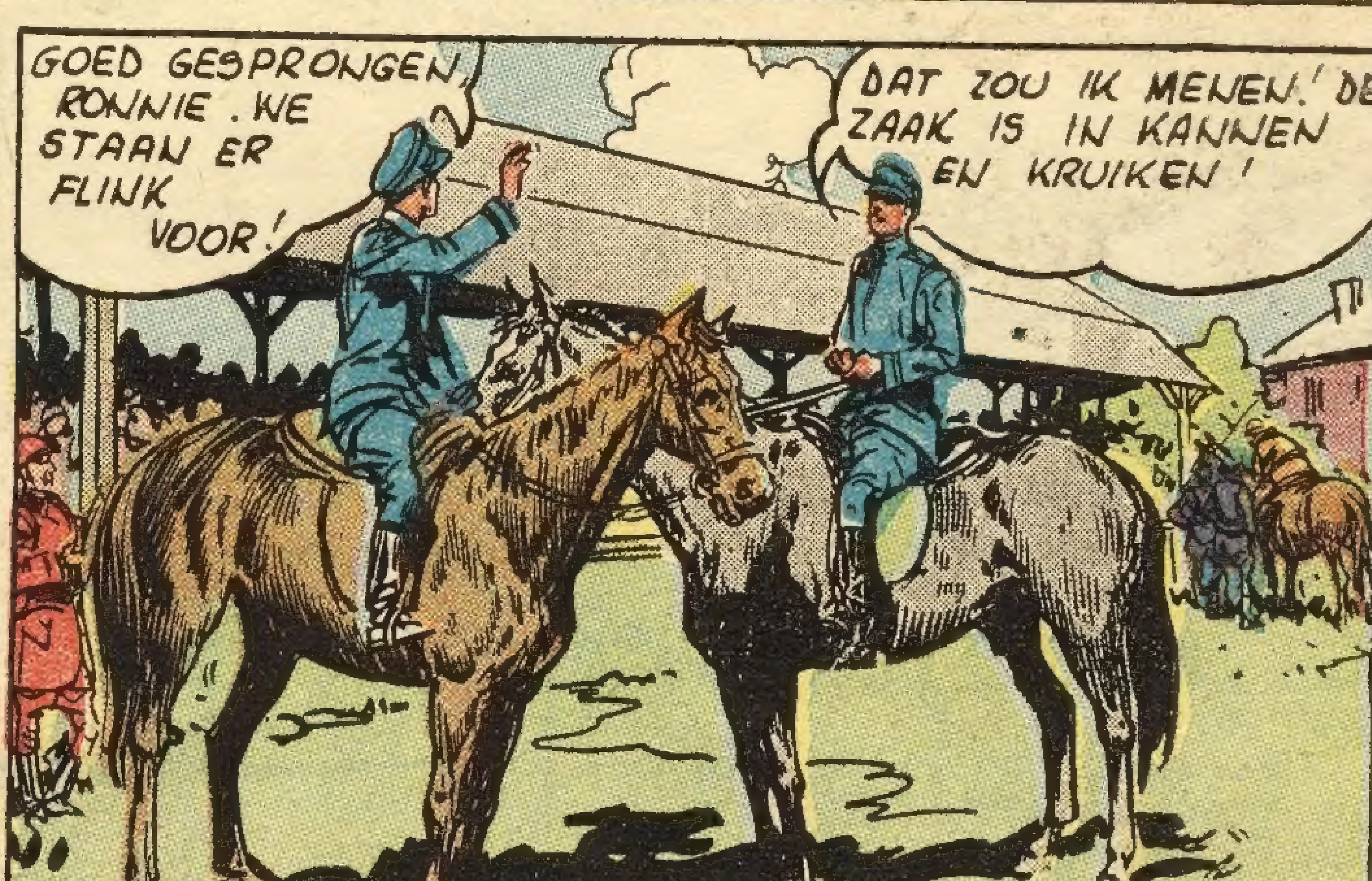


















ONS BURGERLIJK VLIEGTUIGENREGISTER

Na enkele weken onderbreking zetten we onze reeks bijdragen voort en besluiten ze tevens. We geven hierbij dus de laatste reeks van vliegtuigen, die op het Belgische register voorkomen.

We zullen nu regelmatig nieuws geven over nieuwe inschrijvingen, afschrijvingen, enz. Daarnaast zullen we een nieuwe reeks beginnen, waarin we oudere registraties zullen opgeven.

TWO : Aeronca Champion, Soc. Belge de Démonstrations Aéron., Brussel.

TWP : Aeronca Champion, Gentse Universitaire Vliegclub, Gent.

TWR : Aeronca Champion, Coca, Brussel.

TWS : Aeronca Chief., Coca, Brussel.

UBJ : Douglas DC 3. Sabena, Brussel.

UBT : Douglas C-47 Sabena, Brussel.

UCT : De Havilland D.H.82A Tiger Moth, Sabena, Brussel.

UIM : Piper Cub L-4H, Ridder A. de Laminne de Bex., Rotheux-Rimière.

ULA : Tipsy Junior. E. O. Tips, Gosselies.

UMK : Miles M17 Monarch., J. Mahieu, Brussel.

USA : Percival Proctor I., G. Roelants, Brussel.

USG : Aeronca Chief. A. Boussa, Het Zoute.

VER : Ercoupe 415 CD, Nationale Luchtvaart Club, Spa.

VHK : N. A. Navion, F. de Kerckhove de Denterghem, Brussel.

VIL : Piper Cub L-4H, Verviers Aviation.

VIR : Piper Cub L-4H, Club Aéron. Luxembourgeois, Virton.

VRV : Aeronca Chief, Verviers Aviation, Verviers.

VVV : Piper Cub L-4H, Verviers Aviation, Verviers.

WAG : Ercoupe 415 CD, A-M-Good. Kapellen, Antwerpen.

XAZ : Piper Supers Cruiser, J. Jaune, Tanger.

YAN : Piper Super Cruiser, O. Dierckx, Brussel.

YES : Auster Plus Model D, A. Bauwens, Brussel.

ZIM : Piper Super Cruiser, T. Moncarey, Brussel.

VRAGENBUS

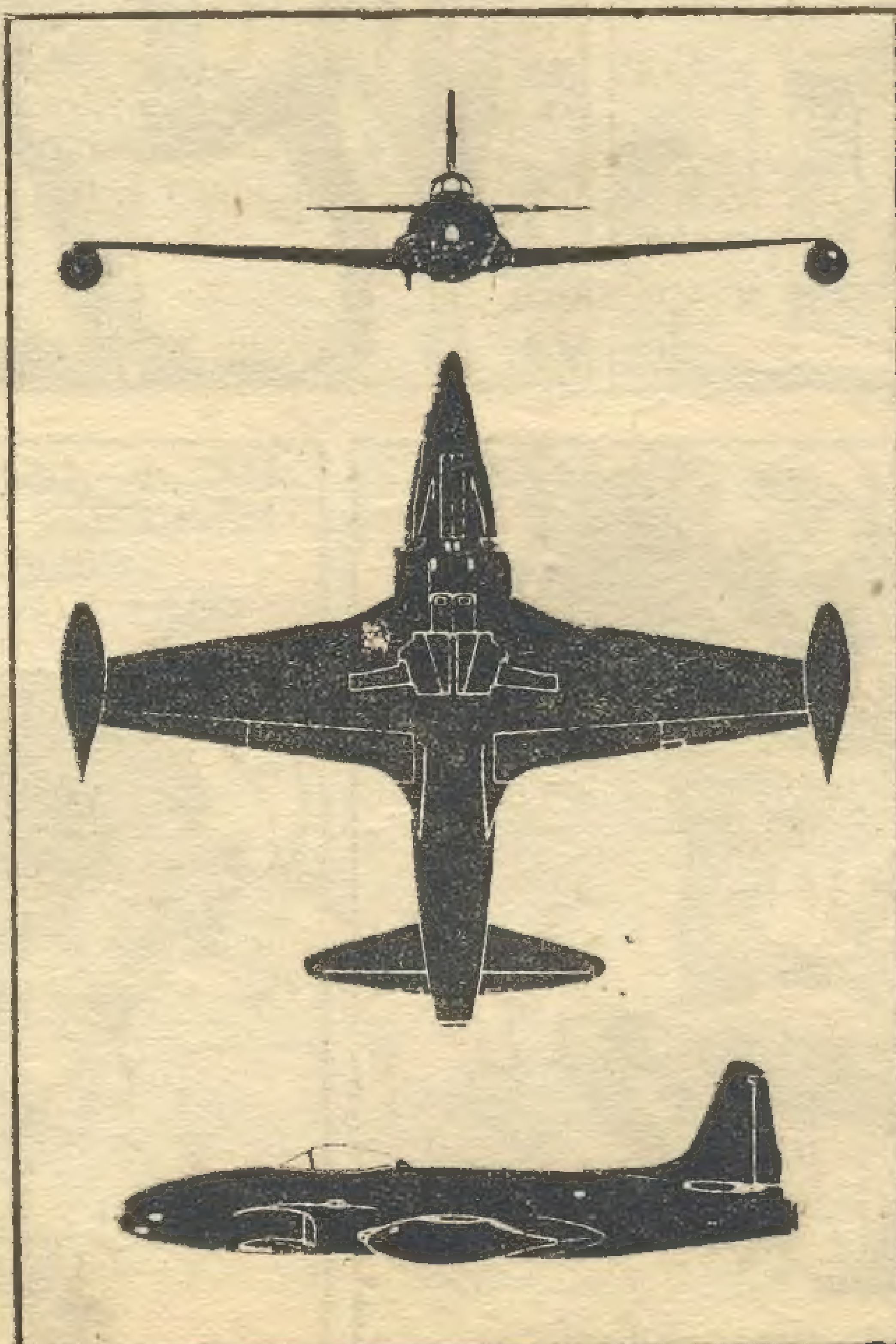
KAPITEIN STORMVOGEL 29427. — Een lijst van de foto's, die bij de R.V.C. verkrijgbaar zijn, zullen we je bezorgen als je ons een enveloppe met je adres en een ongebruikte zegel van 1,75 fr. laat geworden. Met het adres van een Franse modelbenzinemotor-fabriek zal u niet veel kunnen aanvangen, daar u deze motortjes toch niet persoonlijk uit Frankrijk kan laten komen. Daarom moet u een invoervergunning bezitten. Deze Franse motortjes zullen ook wel hier in België te koop zijn. Ga o.m. eens kijken in de modelbouwwinkels in Antwerpen en Brussel. - Het oproepje zullen we graag plaatsen, maar ben je zelf al lid van de Robbedoes Vlieg Club ? En hoe oud ben je ? Zoals je weet, moet een rakker minstens 16 jaar oud zijn voor hem de leiding van een RVC-eskader kan toevertrouwd worden.

TONY DE B., O.L.V WAVER. — Op het ogenblik is in België maar één enkele vliegtuigenfabriek werkzaam, namelijk de Tipsy fabriek te Gosselies, nabij Charleroi. Van de vooroorlogse fabrieken zijn er een aantal te niet gegaan, terwijl de nog bestaande op luchtvaartgebied slechts een beperkte activiteit aan de dag leggen. De Belgische Luchtmacht beschikt voor het ogenblik over jachtvliegtuigen (Spitfire 14 en Gloster Meteor 4), jagers-bommenwerpers (D. H. Mosquito), transporttoestellen (D. Dakota, Avro Anson), opleidings- en schoolvliegtuigen (D. H. Tiger Moth, S. V. 4B) enz. Er zijn geen zware of middelzware bommenwerpers in dienst. In je buurt is er geen R.V.C.-Eskader werkzaam. Kan je er zelf geen oprichten ? ?

HAWKER TEMPEST 6698. — 1) We zagen op de vliegmeting de Sipa 902 F-BEPV en in de Salon de Sipa 901F-BEYC. Een Sipa F-BELE zagen we echter niet. 2) De SO 6000 Triton is geregistreerd F-WFDH. De registratie van de Mentor noteerden we niet, daar we geen Amerikaanse registraties verzamelen.

Vlieger BOB.

LOCKHEED F-80



Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen.) - De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan : Robbedoes Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 7 September tot einde December.

VOOR NEDERLAND : Fl. 4.25.

VOOR BELGIE : Fr. 68.

Deze bedragen kunnen betaald worden. Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

HET OUDE RUNENSCHRIFT



Wij hebben ons nog maar pas verdiept in de herkomst van ons alphabet of daar komt een nieuw vraagje van dit kaliber, en een zeer interessant, op de proppen : **KROLLEKEN** uit **Lokeren** heeft het over de runetekens.

Deze tekens zijn niet zo oud als wij zouden denken. Zoals jullie allen weten zijn het de lettertekens van de Oude Germanen. Maar de Germanen zijn ze grotendeels gaan halen bij... de oude Grieken en Romeinen, kort vóór onze tijdrekening. Inderdaad in het Westen maakten zij met de Romeinen en de Grieken kennis.

Verschillende lettertekens werden van beide cultuurvolken overgenomen. Hoe en wanneer het tenslotte juist gegaan is weet men niet. En alle runetekens kunnen zo niet verklaard worden. Wat er op wijst dat de Germanen ook eigen tekens moeten hebben gehad. Eigenaardig is wel dat niet dezelfde klank aan de tekens wordt gehecht, zie maar : hieronder geef ik als voorbeeld het het oudste runenalphabet dat in de eerste eeuwen na J. Ch. door alle Germaanse volkeren gebruikt werd. (Zie tekening)

Dit alphabet wordt het futharkschrift genoemd (naar de beginletters).

Later ontstond het nieuwe runenalphabet, dat slechts uit zestien tekens bestond, welke uit het vorige werden afgeleid, en dat maar alleen door de Scandinaafse volkeren gebruikt werd. Hoe kwam dat? Omdat na 600 de Germaanse eenheid uiteen valt en in elke Germaanse stam de runen hun eigen weg gaan.

Buiten de gewone runen kwamen er echter ook geheime of toverschrift-runen tot stand. Met deze runen stelden de druiden toverformules samen welke bescherming, genezing of vervloeking en vernietiging van de vijand moesten bewerkstelligen. De toverkracht ging uit van de naam — elke rune had een eigen naam en betekenis — en van de geheimzinnige schikking der tekenen.

In het geheimschrift wijzen de schuine zijstrepen dikwijls de plaats aan in het alphabet : in plaats van dus de echte rune te gebruiken verving men ze door een geheimrune die een rechte streep had en een zeker aantal zijstrepen, zodat men, wanneer men de sleutel van het geheimschrift kende, kon weten welke rune bedoeld werd. Zo is het zeer goed te begrijpen dat tal van rune-inscripties onvertaalbaar zijn.

Het zal jullie zeker als een eigenaardigheid opvallen dat al die zijstrepen, op een enkele uitzondering na, schuin staan. Welnu dat komt omdat de runen oorspronkelijk slechts in hout gekorven werden en wij weten allen dat het moeilijk is met de draad van het hout mee te kerven, dan verliest men gemakkelijk zijn richting! Wanneer men nu op steen werkte, wat eerst later schijnt in gebruik te zijn gekomen, behield men dezelfde vormen.

Nog later werden de runen gewoon als handschrift gebezigd. Een kostbaar monument is ons alzo overgebleven : de wet van Schonen, die omstreeks 130 opgeschreven werd.

De runen wijzigden steeds verder van vorm. Nieuwe kwamen bij, anderen raakten in onbruik. Wat jullie echter stellig zal verwonderen is dat de runen nog tot in de negentiende eeuw, op sommige afgelegen noorderlijke Germaanse streken in gebruik waren! In de achttiende eeuw waren boeren uit Dalekarlië nog algemeen met het gebruik van runen bekend.

In onze streken bleven de runen heel de Middeleeuwen door in gebruik, daarna raken ze in de vergetelheid, de Latijnse cultuur verdrong ze naar het Noorden. Tal van voorname geslachten, zo edelen als burgers, namen echter in de oude tijden een of ander toverruneteken als symbool als huiswerk of «familiemerk», zo de daadvaardigheid, de zegewil, de moed, de kracht, de trouw, enz... Van geslacht op geslacht werd dit teken met fierheid meegevoerd en in de wapenschilden (waar men ze nog veel in tegenkomt) opgenomen.

Dat is één der redenen waarom in de laatste jaren de runentekenen zeer populair geworden zijn : men wil terug aan die oude tijden aanknopen. Anderzijds is het natuurlijk ook een kwestie van mode, die door het Derde Rijk wel wat in de hand gewerkt werd : als het immers maar Germaans was... Wat nu weer niet wil zeggen dat het gebruik of de studie der runen uit de boze is. Hoofdzaak is, maar dat wanneer jullie een rune uitkiezen der trouw of der liefde tot het vaderhuis, of der daadvaardigheid, enz.... het niet enkel een mode is, maar dat je de symbolische betekenis van je teken begrijpt en er heel je leven naar inricht. Zo dat je op elke daad van je leven je geheime runestempel kunt drukken, en dat je nageslacht met fierheid je merk verder voeren kan.

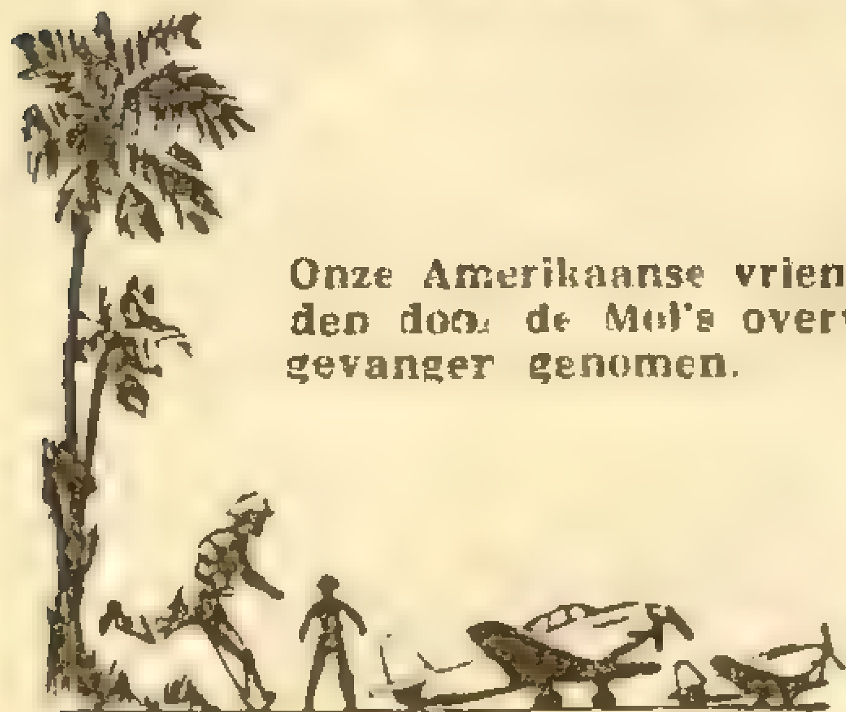
Met **ROBBEDOES** vooruit en vooraan!

Je trouwe

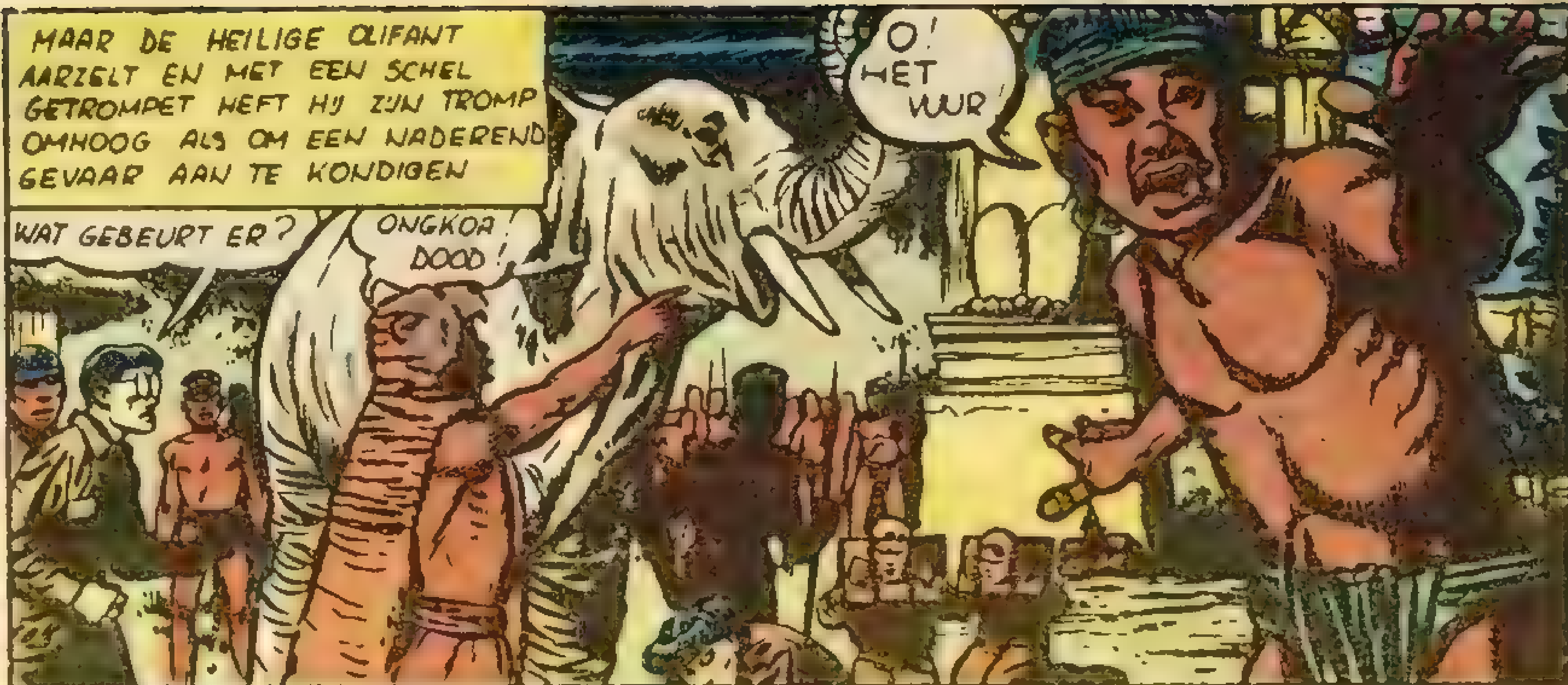
SNUFFELTJE



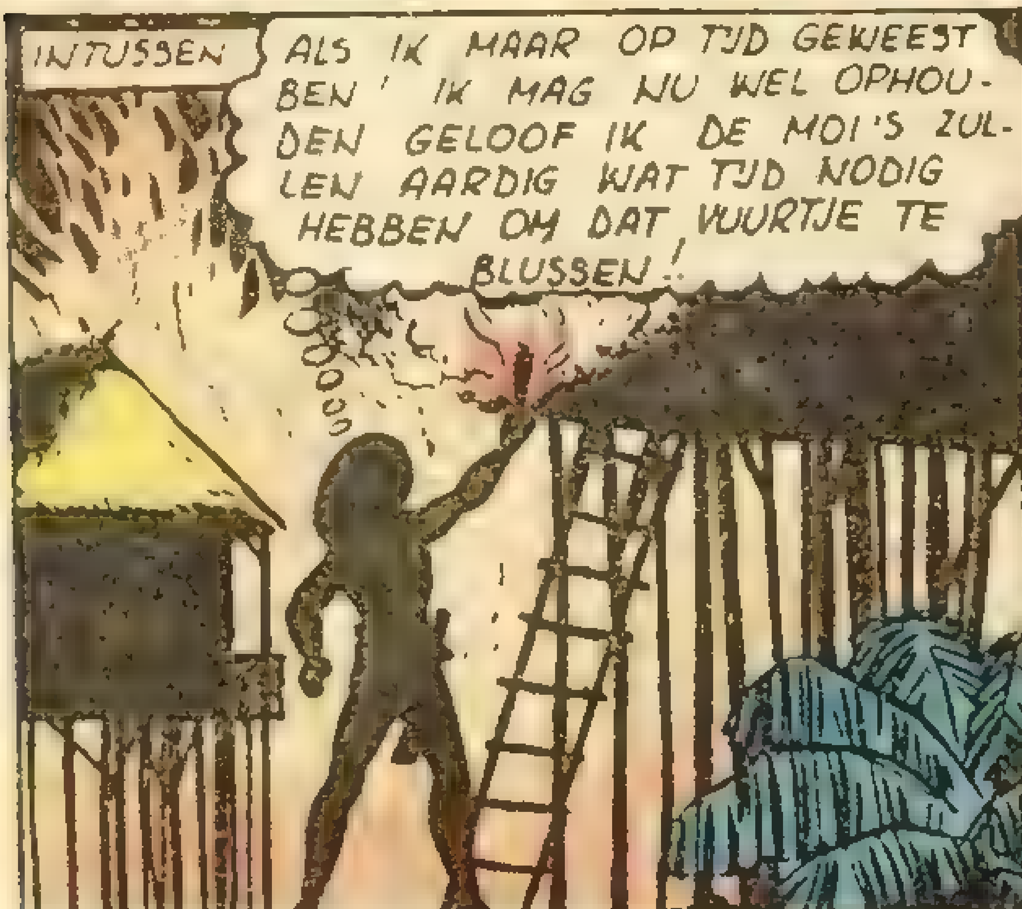
De Zwarte Draak



Onze Amerikaanse vrienden worden door de Moi's overvallen en gevangen genomen.

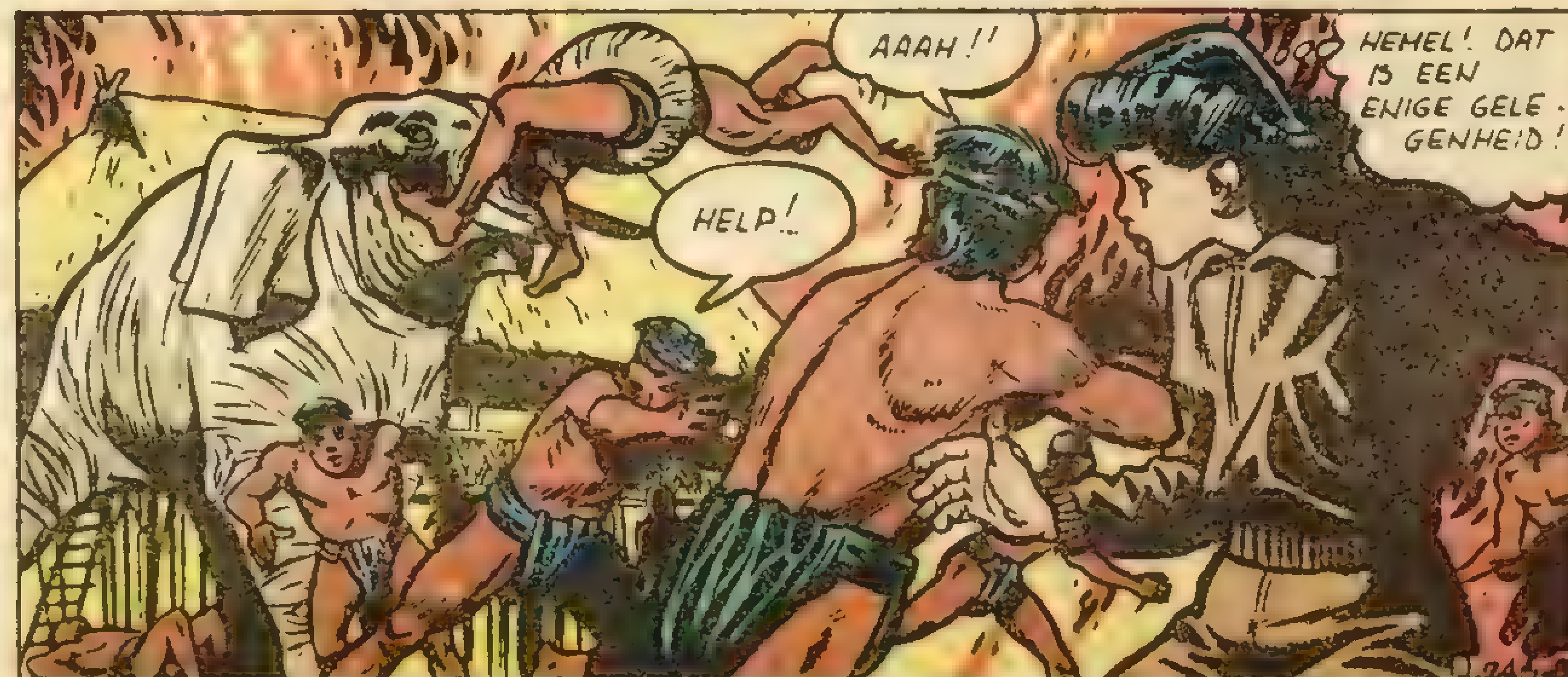


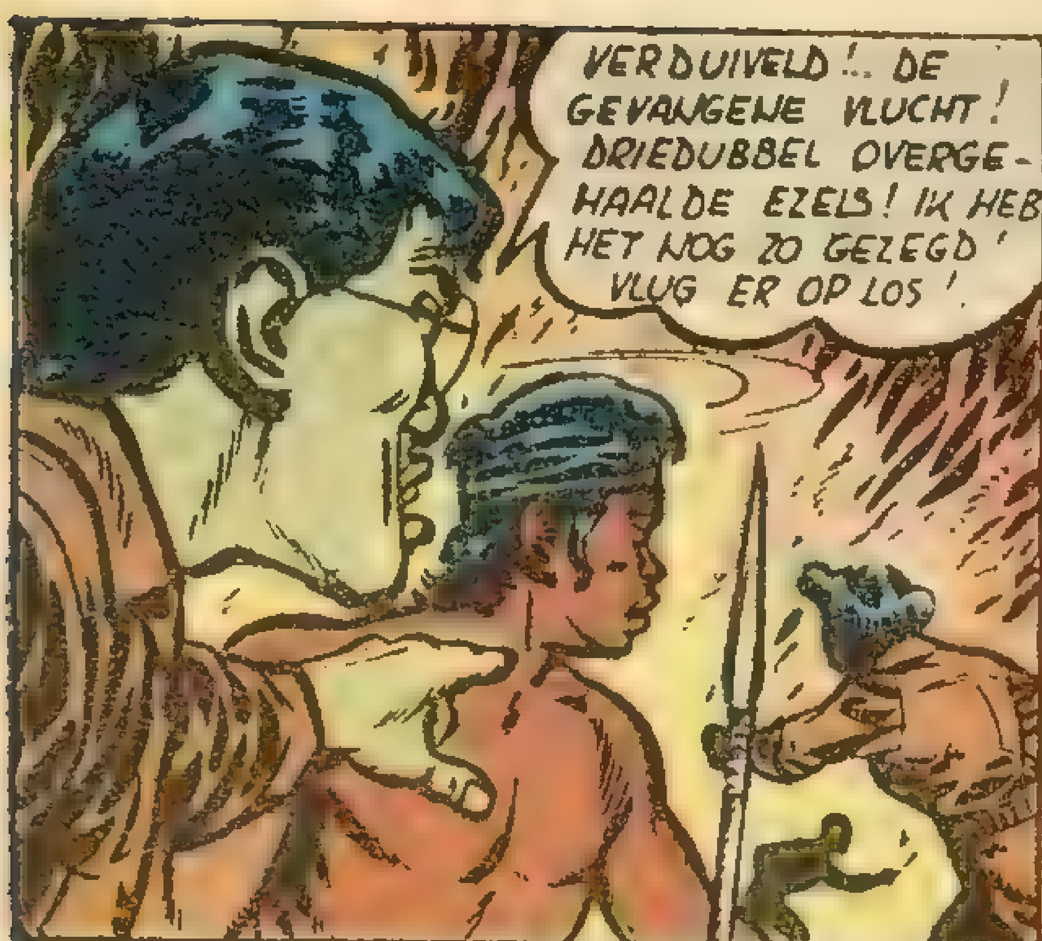


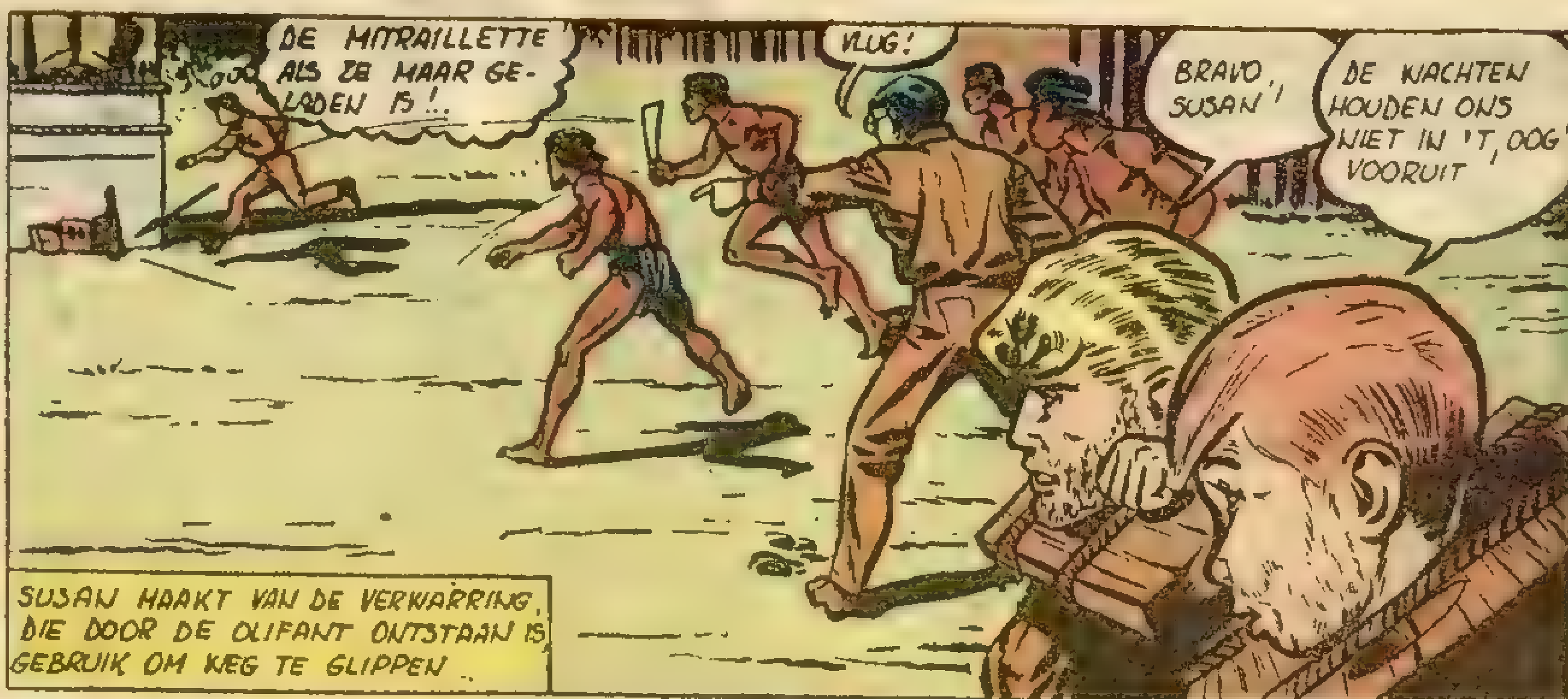




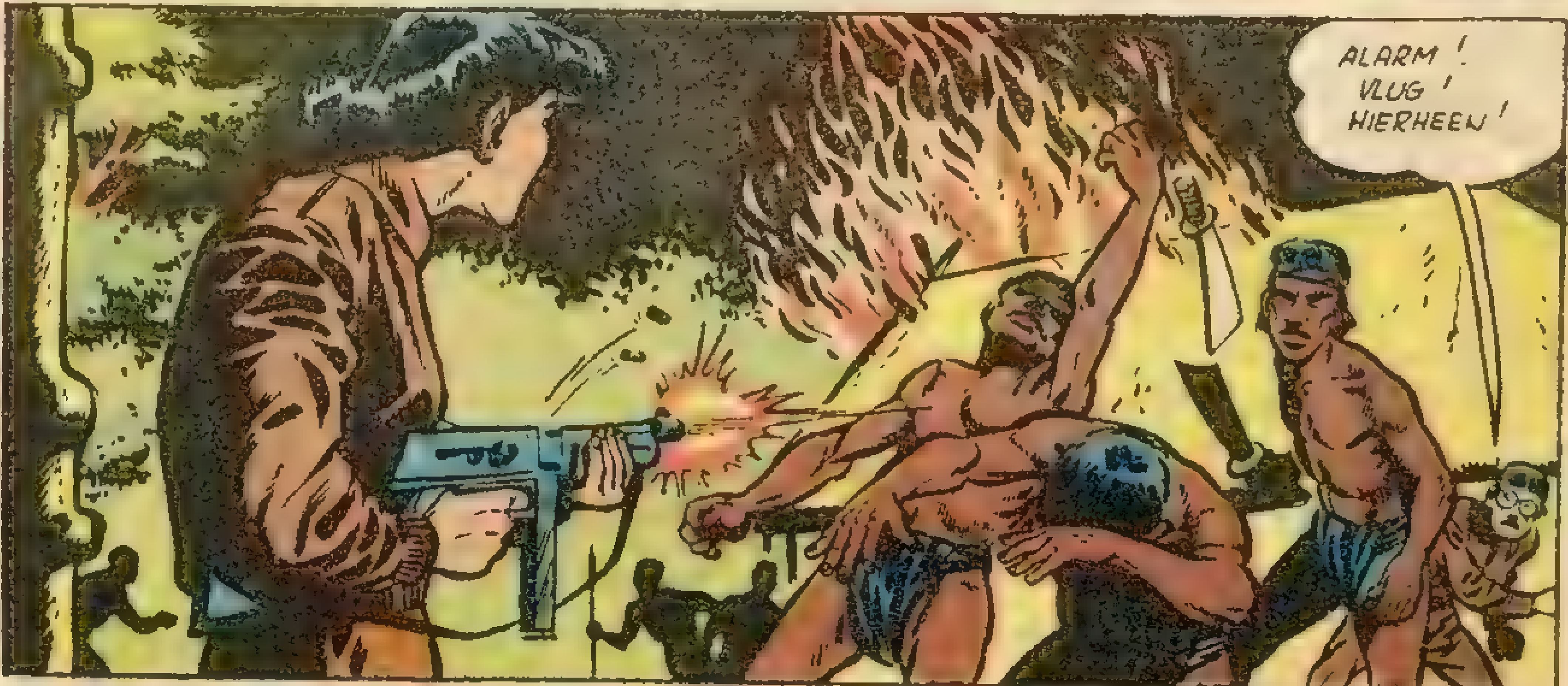





VERDUIVELD!.. DE GEVANGENE VLUCHT! DRIEDUBBEL OVERGEHAALDE EZELS! IK HEB HET NOG ZO GEZEGD! VLUG ER OP LOS!


DE MITRAILLETTE ALS ZE MAAR GELADEN IS!..
VLUG!
BRAVO, SUSAN!
DE WACHTEN HOUDEN ONS NIET IN 'T OOG! VOORUIT!
SUSAN HAAKT VAN DE VERWARRING, DIE DOOR DE OLIFANT ONTSTAAN IS GEBRUIK OM WEG TE GLIPPEN..



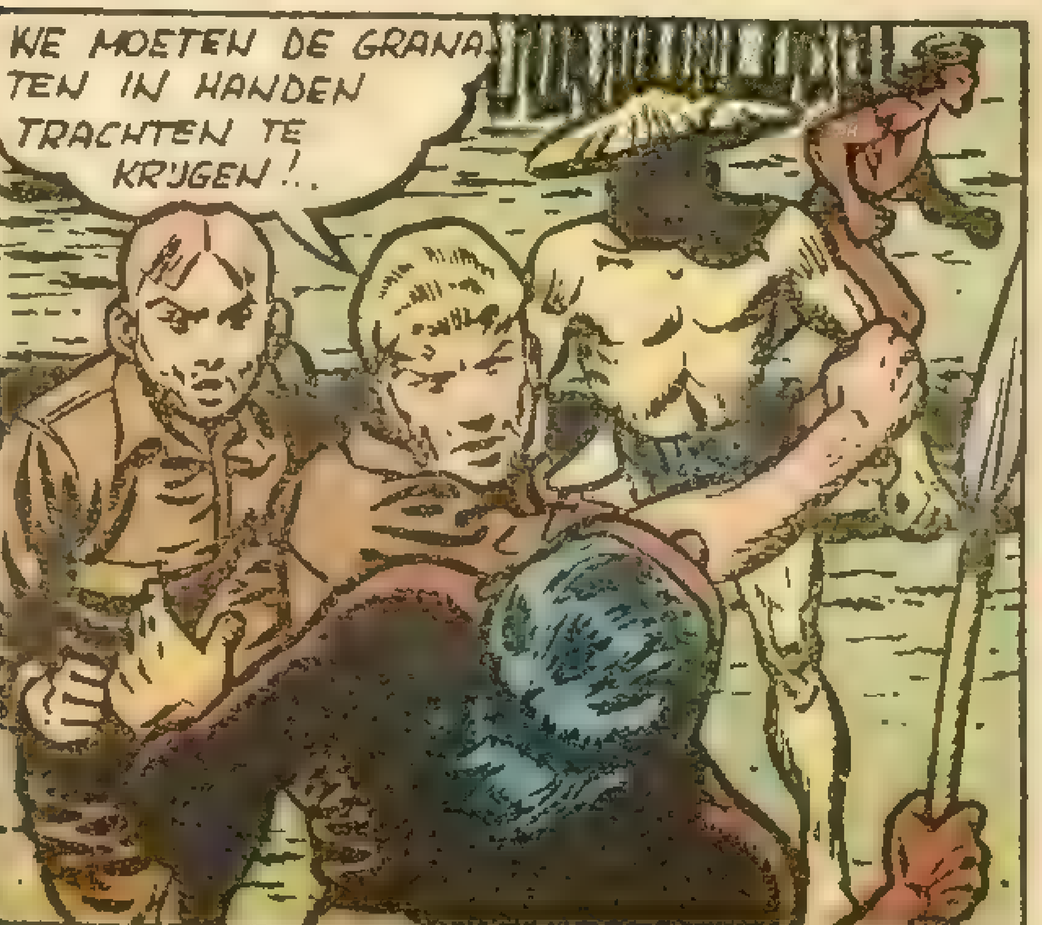

ALARM! VLUG! HIERHEEN!


IK BEN LOS, COMMANDANT! NU IS HET JOUW BEURT.
VLUG, SONY! SUSAN HEEFT ONS NODIG!


MAAR...
PAS OP!
!


HÉ!
?
COMMANDANT! SONY! IK BEN TAO!!
J.847.A.


TAO?! HOE HEB IK HET NU?..
STRAKS ZAL IK HET JE UITLEGGEN.
VLUG! WE MOETEN SUSAN HELPEN!


WE MOETEN DE GRANATEN IN HANDEN TRACHTEN TE KRIJGEN!..


NEEM DE PAKKEN OP EN OP EEN DRAF NAAR HET WOUD!
JAMMER! IK HOUD WEL VAN EEN PARTIJTJE VECHTEN!
ALARM! HELP! DE GEVANGENEN VLUCHTEN!
TERWIJL DE HEILIGE OLIFANT ANGST EN VERSCHRIKKING BLIJFT ZAAIEN ONDER DE MOI'S, DIE HET VUUR BESTRIJDEN, HALEN BUCK EN ZIJN JONGENS SUSAN IN..
J.847.B.

AFLOSSINGS-STOK

OMTREK: 12 cm — 30 cm — DE STOK IS HOL

HUP ROBBEDOES

BEWAARSCHOOL VOOR ATHLETEN

Terwijl ik met mijn jongens aan het praten ben, laat vriend Flip een soort knuppel op zijn teen vallen en trekt zo mijn aandacht.

– Wat is dat voor een onding? vraag ik met gefronste wenkbrauwen.

Onmiddellijk legt hij volledige bekentenissen af. Aangezien hij geen GETUIGE kon vinden voor de aflossingswedstrijden, is hij een van de knuppels gaan opdiepen, die we voor onze voetbaloefeningen hebben gebruikt. Die heeft hij dan in stukken gezaagd en aan zijn vrienden uitgedeeld, zodat die medeplichtig werden aan zijn misdaad.

Een beetje meer eerbied voor ons materiaal zou geen kwaad kunnen! merk ik terloops op. Als je Benjamin, de bewaker van het stadion, om raad had gevraagd, zou hij je zeker graag de nodige reglementaire stokken geleend hebben en je had geen aanslag moeten plegen op die arme bezemsteel.

Op een andere toon vervolg ik.

– Zo, jullie willen dus aflossingswedstrijden lopen. Ik hoop, dat jullie de reglementen kent?

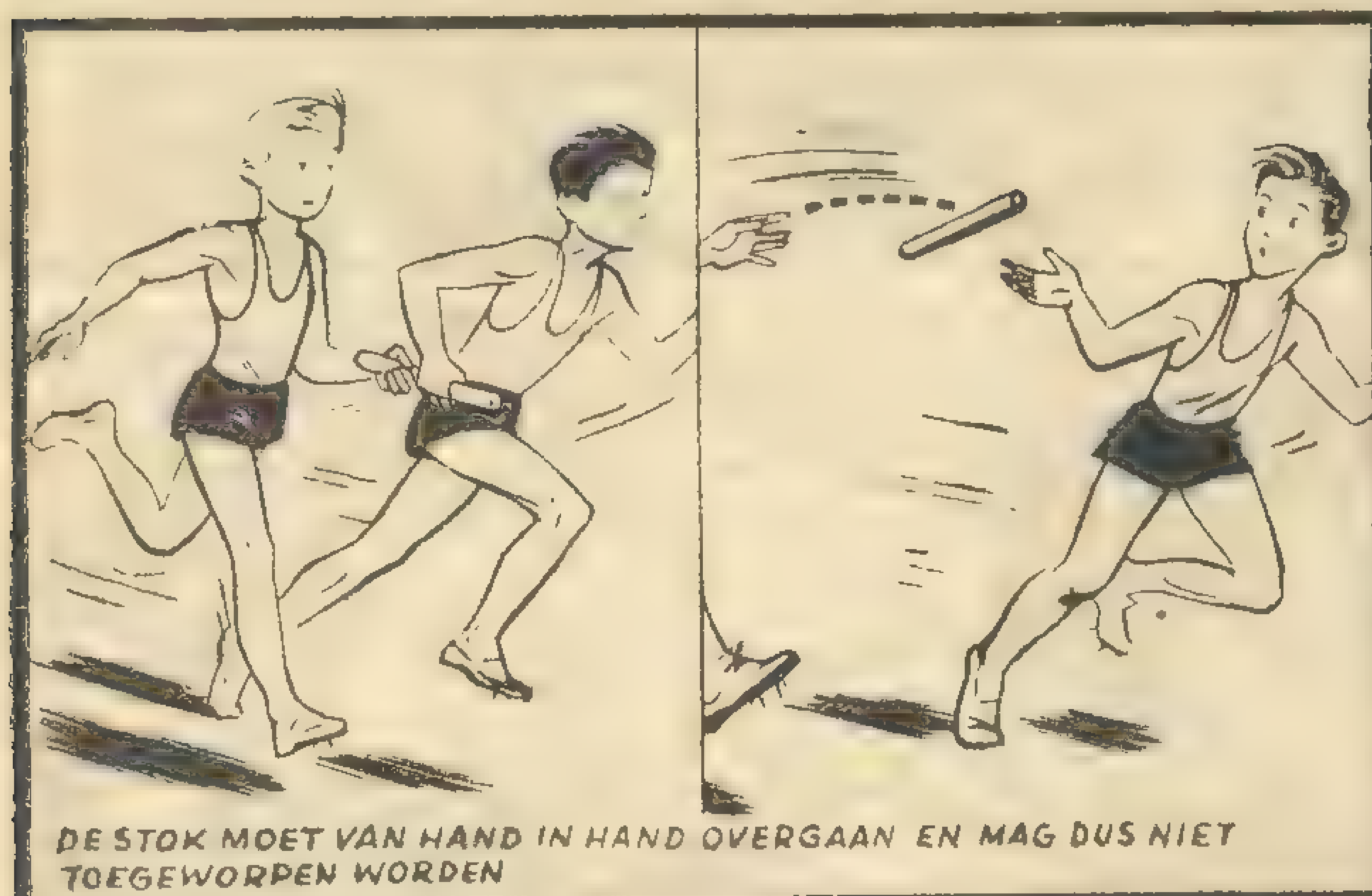
– O ja! klinkt het uit alle monden.

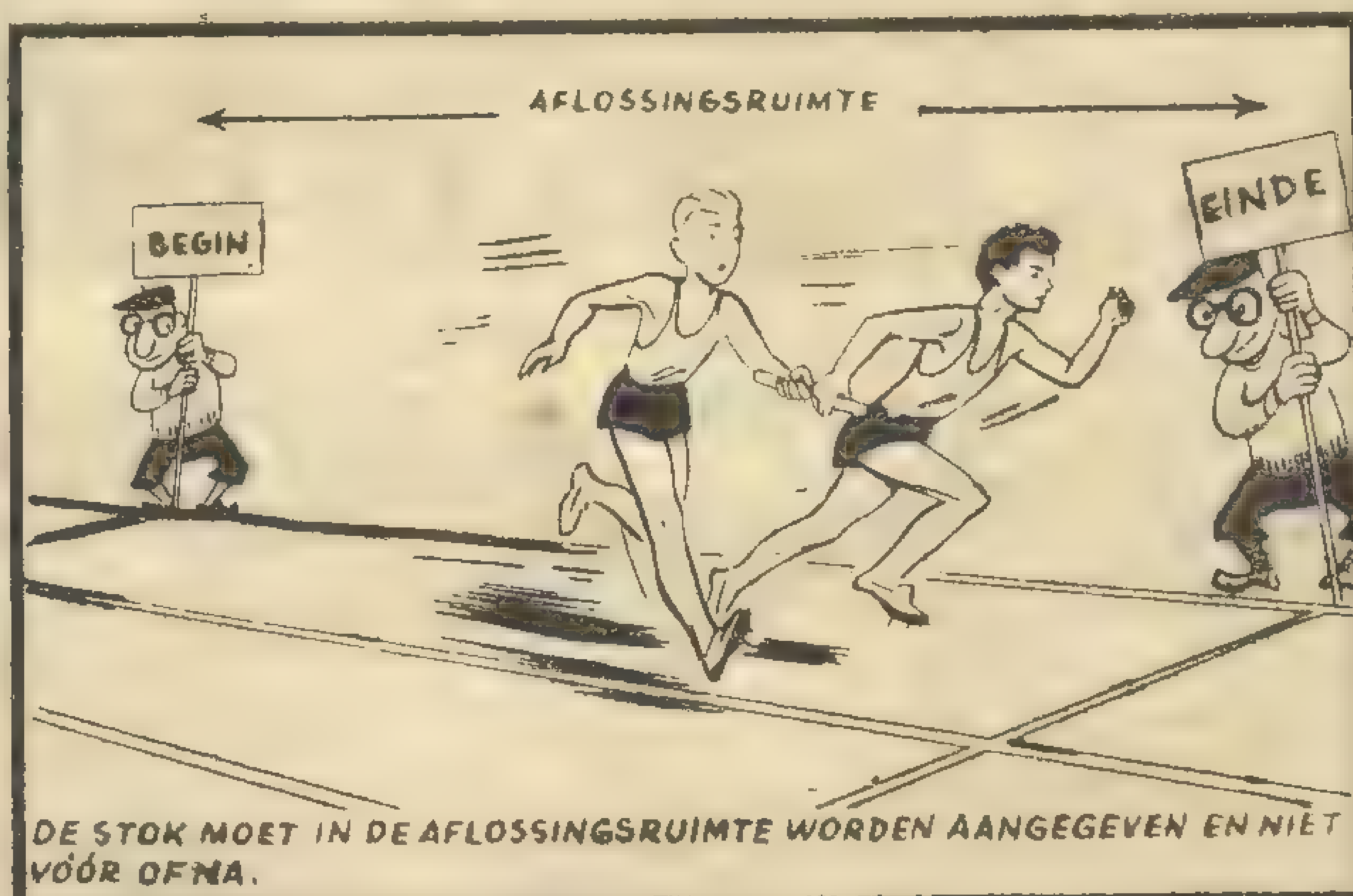
– Goed, laat eens zien wat jullie ervan weten.

De ploegen voor een 4 x 60 meter worden samengesteld. De baan is al gemeten. Kalklijnen duiden telkens een afstand van 60 meter aan. Spoedig blijkt, dat de jonge athleten nog groentjes zijn, want ze vergeten de aflossingsruimten af te bakenen, 10 meter voor en 10 meter na elke lijn (behalve voor de eerste lijn). Binnen deze aflossingsruimten van 20 meter moeten de athleten elkaar aflossen en de aflossingsstok aangeven.

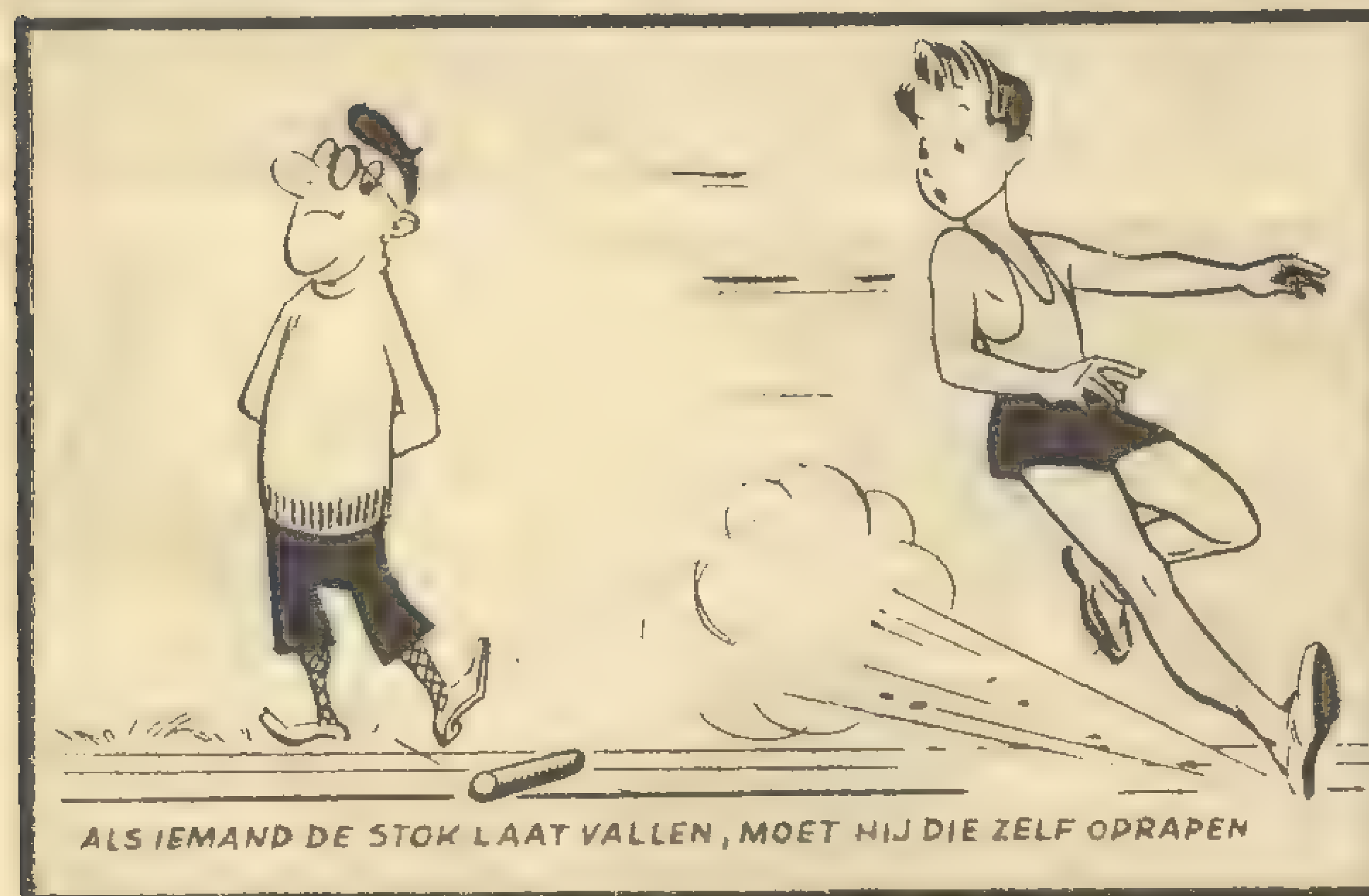
Drie ploegen stellen zich op. Een ervaren starter is zo vriendelijk, het vertreksein te geven. Zoals verwacht, worden nog heel wat fouten gemaakt en ik laat natuurlijk niet na, daarop te wijzen.

FRANK.


DE STOK MOET VAN HAND IN HAND OVERGAAN EN MAG DUS NIET TOEGEWORPEN WORDEN

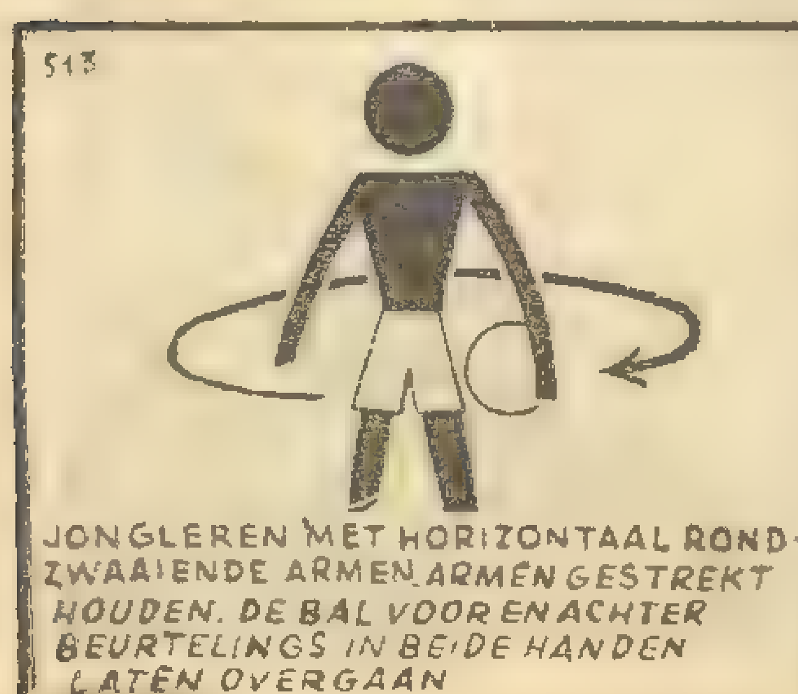


DE STOK MOET IN DE AFLOSSINGSRUIMTE WORDEN AANGEGEVEN EN NIET VÓÓR OF NA.


ALS IEMAND DE STOK LAAT VALLEN, MOET HIJ DIE ZELF OPRAPEN



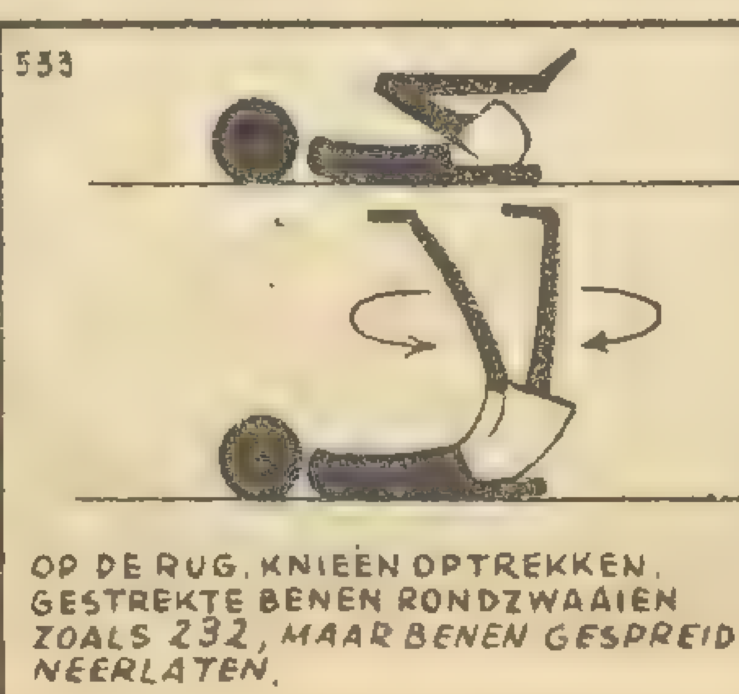
DE STOK MOET TIJDENS HEEL DE AFSTAND IN DE HAND GEDRAGEN WORDEN



JONGLEREN MET HORIZONTAAL ROND-ZWAAIENDE ARMEN. ARMEN GESTREKT HOUDEN. DE BAL VOOR EN ACHTER BEURTELINGS IN BEIDE HANDEN LATEN OVERGAAN



BENEN LATEN DOORKNIKKEN EN WEER OPRICHTEN. INTUSSEN DE BENEN BEURTELINGS LATEN RONDZWAAIEN VAN ACHTER NAAR VOOR. ZWAAIEND BEEN GESTREKT HOUDEN.

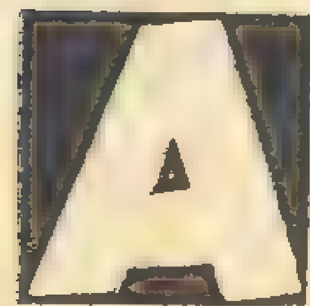


OP DE RUG, KNIEËN OPTREKKEN, GESTREKTE BENEN RONDZWAAIEN ZOALS 232, MAAR BENEN GESPREID NEERLATEN.



ZIJDELINGSE STAP. ROMP ZIJDELINGS BUIGEN. ARMEN IN KORFVORM OPRICHTEN. NAAR LINKS OF RECHTS STAPPEN EN ROMP IN DEZELFDE RICHTING BUIGEN. GEBOGEN ARMEN BOVEN HET HOOFD BRENGEN.

EET *meer* ZOUT


L het zout, dat moeder in onze soep doet, komt niet van zee of uit de zoutmijnen van Polen. Nee, zo ver hoeven we het niet meer te halen, sedert in Holland, tijdens de eerste wereldoorlog grote zoutlagen ontdekt werden te Hengelo. Daar zit genoeg zout in de grond om de hele wereld gedurende tachtig jaar te bevoorraden. Als we weten, dat de mensen elk jaar vijfentwintig millioen ton zout nodig hebben, dan kunnen we ook nog eventjes uitrekenen: hoeveel zoutvaatjes dat wel zijn.

Nee, zout zal er voorlopig wel niet te kort zijn Doe er gerust wat meer op je biefstuk !

En dat is maar goed ook, want zout is absoluut onmisbaar, niet alleen in de keuken, maar ook in de voedselindustrie voor het bewaren van vlees, vis, boter, kaas en groenten. In de scheikundige fabrieken worden ontzaglijke hoeveelheden zout gebruikt voor het vervaardigen van soda en van chloor in zijn verschillende vormen. Ja zeker, de soda, die moeder voor de was nodig heeft, is nauw verwant met ons keukenzout. Ook in de zeepziederijen, de oliefabrieken, de kleurfabrieken en de metaalnijverheid zouden ze het zonder zout niet kunnen stellen

Als we geen zout meer hadden, zouden we er erg aan toe zijn Het is zelfs de vraag, of we in leven zouden blijven.

Dit is zo waar, dat sommige volkeren oorlog hebben gevoerd voor het bezit van dit kostbare product, dat Homerus, de grootste dichter aller tijden, het « goddelijk » noemde, en dat de Romeinse soldaten ten tijde van Christus hun soldij in zout uitbetaald kregen.

In het Latijn wordt zout « Sal » genoemd en van dat woord is het huidige « salaris » afgeleid.

HOE ONTSTAAT ZOUT ?

In de eerste plaats komt het zout van zee Het water van de Noordzee bevat 2 tot 3 % zout en de Middellandse Zee tot 5 %. In de warme gebieden is de verdamping namelijk veel groter en daarom is ook het zoutgehalte hoger. Als er bijvoorbeeld geen zoet water in de Middellandse Zee meer stroomde, dan zou er steeds minder water in zijn en het overblijvende water zou steeds zouter worden tot het de grens van de verzadiging bereikt heeft. Als een liter water 300 gram zout bevat, is het verzadigd en dan zet het zout zich op de bodem af, waar het kristalliseert

Dit is onder andere het geval in de Dode Zee, waarvan de bodem al bedekt is met een dikke laag zout In de loop der eeuwen zijn dergelijke zeeën volledig uitgedroogd. Zand en slijk bedekte het zout, zodat de laag steeds dieper ging liggen. Zo is het dan ook te verklaren, dat tot duizend meter diep nog zoutlagen worden gevonden.

Onder de drukking van de bovenliggende aardlagen wordt het zout samengeperst en is tenslotte zo hard als steen- of klipzout

ZOUT IN HOLLAND !

Dergelijk klipzout werd nu ook in Holland gevonden, niet dicht bij de kust, maar op een plaats, waar duizenden en duizenden jaren geleden nog de oceaan bulderde De zee heeft zich langzamerhand teruggetrokken, maar het zout is er blijven liggen en nu wordt het op een diepte van vierhonderd meter gevonden. Het werd daar bij toeval ontdekt, toen er boringen werden verricht om steenkolen te zoeken.

Dit gebeurde in de jaren 1900. Nu werken te Hengelo en te Boekelo ultra-moderne fabriken, die een bron van welvaart zijn voor het land

Nu zou je zeker graag weten hoe ze al dat zout uit de grond halen. Nee, dat gebeurt helemaal niet zoals in de kolenmijnen, met schachten en diepe gangen. Alleen worden stalen buizen diep in de grond gedreven en dan wordt het zout eenvoudig opgezogen

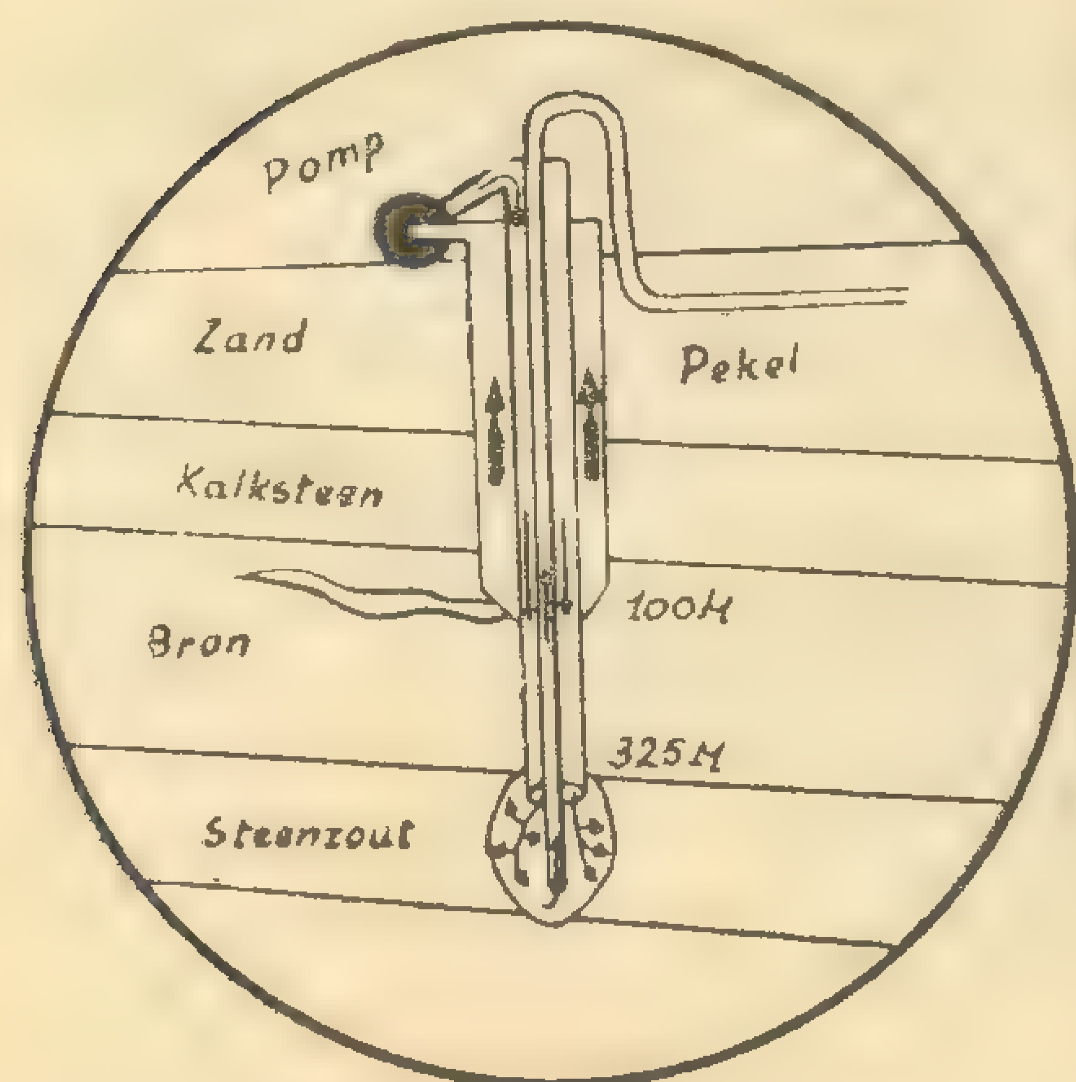
Dat zullen we eventjes uitleggen.

Een gat van vierhonderd meter lang wordt tot aan de zoutlaag geboord en daarin worden dan de stalen buizen gestuwd, zodat het gat niet meer kan instorten. In deze eerste buis wordt dan een tweede, smallere buis geschoven. Tussen de binnenwand van de eerste en de buitenwand van de tweede buis blijft een vrije plaats over.

Tussen die twee buizen wordt water gepompt, dat zo tot in de zoutlaag loopt. In dat water lost het zout tamelijk gemakkelijk op en kan dan door de smalle buis worden uitgepompt.

Het water gaat er dus tussen de twee buizen in, lost het klipzout op en komt in de vorm van « sterke » pekel langs de smalle buis weer naar boven.

Die pekel wordt door ijzeren afvoerbuizen naar de fabriek gestuwd,





waar hij in grote vergaarbakken blijft staan

DE NEUS VAN DE FISCUS

Nu komen de mannen van de belastingsdiensten er hun neus in steken. Zij alleen hebben de sleutels van de vergaarbakken Zelfs de directeur van de zoutfabrieken kan er niet bij zonder hun toestemming Zo kunnen ze precies controleren hoeveel pekel er is opgepompt, hoe groot het zoutgehalte is en hoeveel zout er dus van komen zal.

Het is die lui natuurlijk niet om wetenschappelijke waarnemingen te doen. Ze willen alleen precies berekenen hoeveel belastingen moeten betaald worden voor het opgehaalde zout.

Pas nadat de controleurs er het hunne van weten, kan de pekel naar andere reservoirs worden afgevoerd om geraffineerd te worden.

Want het spreekt wel vanzelf, dat die pekel niet erg zuiver is. Het klipzout daar beneden in de grond is vermengd met zand, klei, allerlei afzetsel, enz

Zand en vuil willen we natuurlijk niet in ons eten hebben en daarom moeten alle vreemde bestanddelen uit het zout verwijderd worden Daarom worden er verschillende scheikundige producten aan toegevoegd en weer afgescheiden, zodat alleen zuivere pekel overblijft

Die pekel bevat nog enkel zout en water en wordt nu afgevoerd naar reusachtige fornuizen

HEEFT HET ZOUT HET TE KOUD?

Die fornuizen zijn er helemaal niet om te zorgen, dat het zout het prettig warm zou krijgen. Ze dienen om het water te doen verdampen Na verschillende bewerkingen, na door drie verschillende fornuizen te zijn gegaan, blijft in het zout nog slechts 3 % water over.

Voor de eerste maal sedert het uit de aardbodem werd opgezogen, begint het zout werkelijk te lijken op wat we op tafel krijgen : een sneeuwwit product.

Daarna wordt het nogmaals gedroogd met behulp van hete lucht, tot het nog slechts 0,1 procent water bevat.

Eerst is het klipzout dus zo hard als steen. Dan wordt het pekel na toevoeging van water. Vervolgens wordt het nog vochtige zout geraffineerd en eindelijk hebben we dan het echte, droge keukenzout.

ZOUT EN ZOUT IS TWEE

Om te beginnen zijn er al twee soorten zout, namelijk gemalen klipzout volgens de oude methode (hierbij werd het zout uitgegraven) en geraffineerd zout volgens de methode, die we hierboven in het kort beschreven hebben. Natuurlijk is het geraffineerde zout te verkiezen boven het gemalen klipzout, in de eerste plaats omdat het helemaal mechanisch bewerkt wordt, en ten tweede omdat het absoluut zuiver is

Het gemalen zout bestaat uit onregelmatige korrels en bevat nog 1 tot 2 % onoplosbare bestanddelen, terwijl het geraffineerde zout uit tamelijke regelmatige, kubiekvormige kristallen bestaat.

Het geraffineerde zout zelf is ofwel gewoon zout, dat ook NEZO genoemd wordt, of een soort jodiumhoudend zout, JEZO genaamd, dat uitstekend is voor allen, die te weinig jodiumhoudend voedsel gebruiken, wat zeer schadelijk is voor het menselijke organisme.

Het zout heeft dus een bepaalde geneeskundige rol te spelen Het is in zekere zin een medicijn

We kunnen ons werkelijk afvragen, wat zout NIET is en waarvoor het kan gemist worden. Hoe beter we het bestuderen, hoe dieper we ervan overtuigd geraken, dat het een uiterst belangrijke rol speelt bij de ontwikkelingsgang van de mens en dat het ook op economisch gebied van onschatbare waarde is.

Want zout is eigenlijk een samenstelling van chloor en van soda, (NaCL voor wie van formules houdt), en wanneer het in zijn elementen ontbonden wordt, kan het tot een hele reeks zeer nuttige producten worden omgewerkt.

We vinden die producten in de blekerijen, op het veld, in de melkerijen, in fabrieken van ontsmettingsmiddelen, in de conservefabrieken, in de brouwerijen en het is onmisbaar in fabrieken voor scheikundige stoffen.

ZEEBADEN OP 200 KM. VAN DE ZEE

Wanneer wij niet naar zee kunnen, dan moet de zee maar naar ons toe komen. Daarom hebben we in Holland op 200 Km. van de kust een zeer eigenaardig zwembad met zout water en met kunstmatige golven

In het zoutgebied bestaat er nu een mondaine badplaats, die al heel wat vreemdelingen lokt. Met behulp van enkele krachtige pompen en enkele honderden meters buizen, die het zoute water in het bad storten, is er een echte miniatuur-zee ontstaan. En waarom eigenlijk niet? Nu er een flink gedeelte van de Zuiderzee is drooggelegd, mocht er gerust een nieuw zeetje aangelegd worden om Neptunus een beetje schadeloos te stellen !

Als je nog eens 'n snuifje zout strooit op je zacht gekookt eitje, denk dan nog eens aan de ongelooflijke krachtsinspanning die achter dit onschuldige witte poeder schuilgaat.

Waaruit eens te meer blijkt, dat schijn bedriegt.

P. PAGANO.

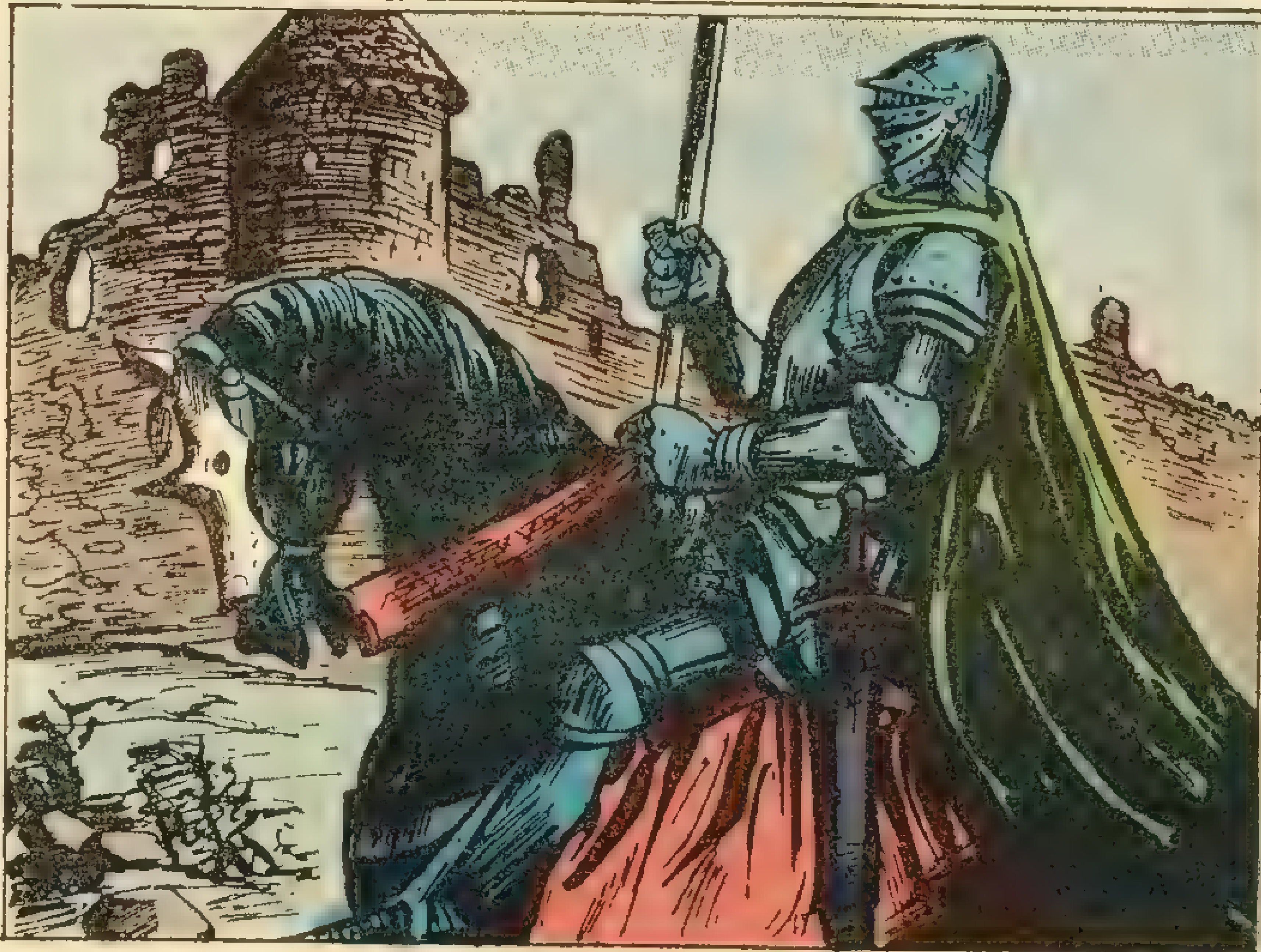


De Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE

Platen van Wik
Scenario van P DURBIN

NIEMAND HEEFT DE GEHEIMZINNIGE RUITER OPGEMERKT DIE IN DE VERTE NADERT.



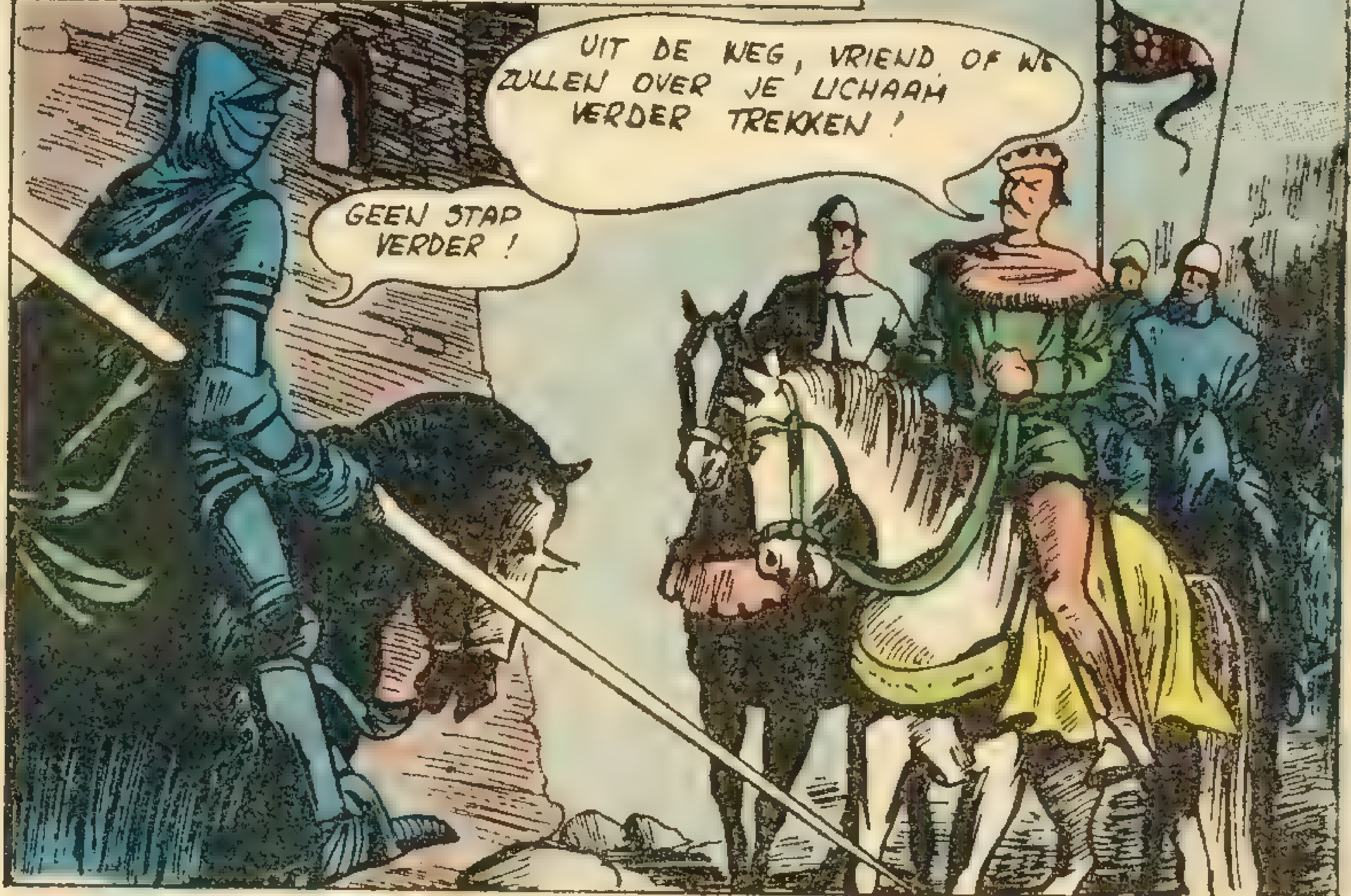
MACHTELDS HULPGEROEP IS TOT HEM DOORGEDRONGEN...



HIJ ZIET HOE DE FRANSEN HET MEISJE MET GEWELD HET ZWIJGEN WILLEN OPLEGGEN...

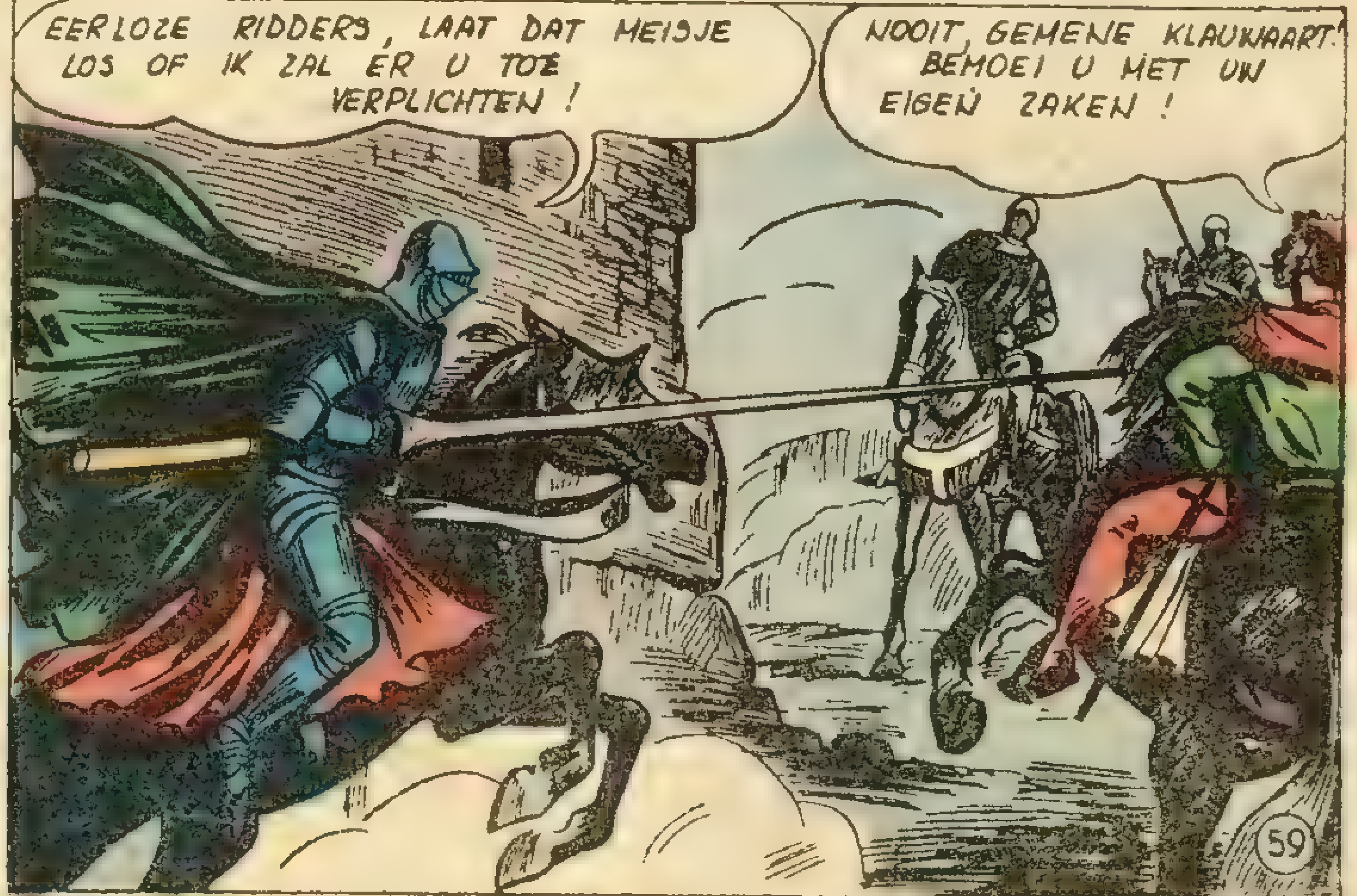


OP DAT OGENBLIK IS DE ZWARTE RUITER VLAKBIJ...





VOOR DE FRANSEN DE TIJD HEBBEN OM ZICH OP HEM TE WERPEN STORMT DE ZWARTE RUITER OP HEN LOS.



Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk » Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld »
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Bijna was het gebeurd... Geen haartje heeft het gescheeld of Piet Kwabernoot had deze Knollentuin opgesteld !

Gelukkig dat Sjarel de Zetter het gemerkt had en me was komen waarschuwen We hebben Piets kopij maar dadelijk naar de scheurmand verwezen

Weet je hoe hij begonnen was ?

« Beleefd verzoek de alom gewaardeerde held van het Robbedoeshuis noch in woorden noch in geschriften te beledigen – Knollen waarin voornoemd persoon wordt aangevallen zullen ongenadig geweigerd worden »

Nee, Piet zo zijn we niet akkoord ! Je weet wel dat onze rakkers het niet kwaad met je menen ! En als ze zo dikwijls over jou schrijven wel dan is dat een teken dat ze veel aan je denken

Hier is het bewijs : Het wordt ons geleverd door **Matroos VAN DER KLEIN** uit **Botermelk** die ons vertelt

HOE PIET KWABBERNOOT LEERDE REKENEN

« Dat heeft nogal eens wat moeite en last gekost, voor Piet kon rekenen, » vertelde meester Snor. « Die Piet verstond er nu eens geen sikkepit van. Onder de rekenles zat hij wat ventjes te tekenen, of waande zich een of andere ontdekkingsreiziger Ten einde raad, besloot van der Kwabbernoot hem speciale lessen te laten volgen. Of Piet geduveld en gesakkerd heeft kunt ge wel denken. Hij dreigde van er van door te gaan. Maar oei ! oei ! 's avond kreeg hij van zijn lieve pa een goede afrossing, die hij zich nog jaren herinnerde. Gehuild dat hij toen heeft heel de buurt kon het horen.

"DE RONDE"...



Zo zag Fr. van HEESTERT de Ronde van Frankrijk.

Maar er was niets aan te doen. 's Anderdaags moest hij naar de speciale les En op de schone Junidag van het jaar onzes Heren 1913 trok hij naar de les Zoals ge allen weet waren er toen nog niet veel vliegtuigen Maar nu, ge hadt onze held eens moeten zien zitten. 't Was juist alsof hij azijn gedronken had. Snor begon de les met een optelling. Die voor Piet wel een achtste wereldwonder leek.

't Was alsof het hem overal jeukte zo moest hij krabben. Zijn haar had het ook erg te verduren. Later vertelde hij dat het van die vervloekte rekenlessen komt, dat hij daar nu met een bijna kale knikker staat. Aandachtig volgde de meester elke beweging van Piet. Het scheen nu dat hij volop aan 't denken was. Opeens riep hij vurig : « Meester, meester ! » De meester dacht dat hij het gevonden had. Maar daar brulde Piet : « Meester, meester, 'k hoor een vliegtuig » 't Was alsof Snor een geraaktheid kreeg, hij werd paars van woede en bulderde « Galgenaas, luierik, de deur uit, en pas op als ik je terug zie ! »

Jongens, ge zoudt gelachen hebben als ge onze Piet had naar huis zien gaan. 't Was juist een jankende hond met de staart tussen de poten die schrik heeft voor een rammeling. Of het thuis meegevallen is, weet ik niet. Dat moet ge aan hem zelf maar eens vragen.



Eigen werk van Fr. De KEYSER uit Borgerhout.

Maar dit heb ik hem nog eens horen zeggen : « Er is niets aan te doen, ik ben voor 't ongeluk geboren, en wat er boven mijn kop hangt zal ik er wel op krijgen. »
Matroos VAN DER KLEIN - Botermelk

Om Piet wat op te kikkeren planten we hier de knol van **BILL-WEST** uit **Boortmeerbeek.**

PIET KWABBERNOOT DOET ZIJN 1 ROEFVLUCHT

Al de leden van het Robbedoeshuis hadden lotjes gekocht van de Koloniale loterij.

Piet kwam jubelend met de uitslag aandraven : « Ik heb het winnend nummer, kijk maar het is Nr 888.888 ! Ja, waarachtig het was zo. Dadelijk ging hij met Robbedoes zijn prijs afhalen, want Piet had een vliegtuig gewonnen, en hij besloot er mee naar huis te vliegen..

Robbedoes kroop in de stuurhut, gevolgd door Piet Deze gaf gas ; de motoren spuwden vuur en de grond dreunde. Opeens startte het vliegtuig en vloog pijlsnel de hoogte in.

Piet was er het hart van in ; hij dacht dat hij droomde, en straalde van vreugde.

Opeens werd Piet bleek, de motor sputterde en eensklaps viel hij stil. Robbedoes wou er uit springen maar Piet sprak met bevende stem : « Niet doen ik ken nog iets v...van landen. Opeens dook het toestel naar beneden, maar Piet kon het nog juist oprichten. Maar pardoef, daar verdween het toestel onder water Ze waren beiden in de Schelde terecht gekomen.

Toen ze druipend van het water, en bibberend van de kou in het Robbedoeshuis aankwamen werden ze duchtig uit gelachen.

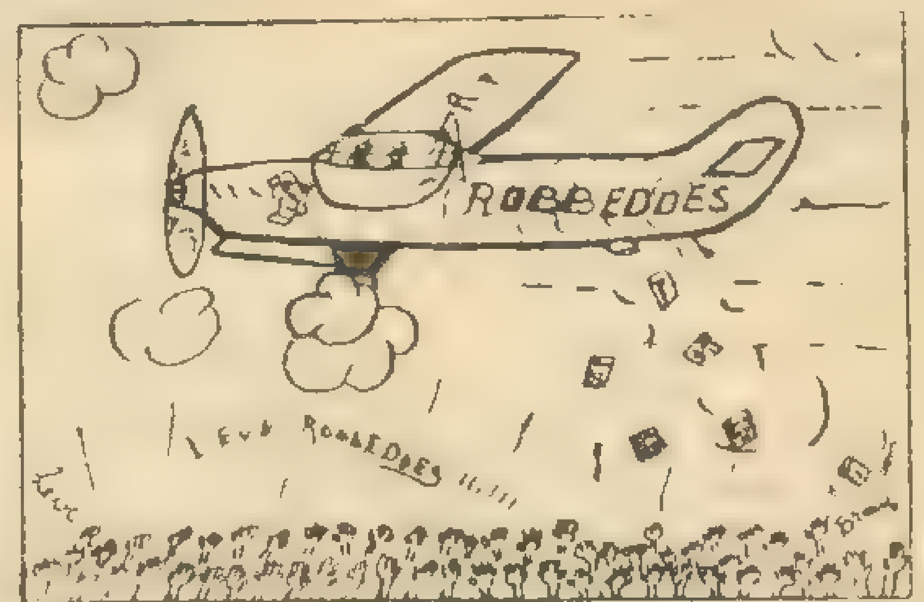
Van **BILL-WEST** uit **Boortmeerbeek**

Na dat koude bad zullen we Piet wat met rust laten en met **AIPHA** uit **Molenbeersel** een ogenblikje in de Kempen vertoeven

MIJN KEMPEN

Mijn Kempenland !
Wie kan u toch verachten
Met uw welriekende dennengeuren.
Vogels, zand, heuvels
En duizendvoudige heidekleuren !
O Kempenland !
Nooit zal ik u vergeten.
U blijf ik heel mijn leven trouw
Waar 'k oo! ga, waar 'k sta
Mijn ziel verlangt toch steeds naar jou !

AIPTA uit **Molenbeersel (Limb.)**



GROTE ROBBEDOES PRIJSKAMP
Tekenknol van REPORTER 14 uit Antwerpen.

Grote dichtkunst kun je dat nog niet noemen, maar **AIPTA** probeert te schrijven zoals hij denkt. Zijn vers is niet zo gewrongen als het dikwijls bij rakkers is die alleen maar dichten om het rijm. Natuurlijk kan er nog heel wat aan verbeterd, maar dat weet je zelf ook wel niet, **AIPTA** ?

ZONNEBLOEM uit **Roeselare** stuurde ons een pittig naverteld knolletje dat ons verhaalt

HOE HET EEN DOKTER VERGING

In de wachtzaal zaten een zestal mensen op hun beurt te wachten. De dokter was pas aangekomen in die streek en geen enkel van de wachtenden kende hem.

Plots verschijnt de dokter in de wachtplaats en wil zich naar zijn cabinet begeven.

« He, neen ! » zegt plots een grote kerel. « Uw beurt afwachten, gelijk wij, gij zijt er niet te goed voor ! »

« Ja... maar ik.. » wil de dokter zeggen...

« Zeg eens, onderbreekt de kerel, denkt ge misschien dat ge beter zijt dan wij ? Wachten lijk wij ! »



ARENDSOOG houdt van oude stenen



Een nagetekend knolletje van STROPKE.

« Dat is juist », bevestigt nu een andere en allen knikken nu van ja

De dokter wil nog protesteren, doch, pas d'avance ». Zo verlopen er twee uren.

« 't Duurt lang, zegt de grote kerel, zou hij niet meer komen ?.

« Neen, mijnheer », antwoord de dokter, hij is daarjuist weggegaan, en meteen stapt hij naar de deur en met een vriendelijke knik zegt hij tot allen :

« Ge hebt allemaal de groeten van de dokter ».

ZONNEBLOEM uit Roeselare (Naverteld)

Van **STROPKE** uit Gent kregen we ook een briefje. 't Is geen knol, maar toch plant ik het hier graag in onze tuin. Robbedoes heeft er zelf op aangedrongen. « Alle rakkers kunnen er wat uit leren, zei hij. En zeg aan **STROPKE** dat ik hem mijn hartelijkste groeten stuur. »

Hier volgt Stropke's briefje :

« Zeer geachte Snuffel.

« Ik werd er van beschuldigd een pikwegknol geplant te hebben. Met geen enkel woord ontken ik dat. Integendeel en daarbij nog bewonder ik deze jongen zo waakzaam te zijn geweest. Ik steek het niet weg, dat ik er oprecht beschaamd over ben zo iets verricht te hebben. En daarom, beste Snuffel, vraag ik u, uit de grond en 't diepst van mijn hart berouwvol... vergiffenis. Ik vraag u, me nog één enkele kans te willen schenken die ik dan ook gretig zal aanvaarden. Ook dank ik u, me van de schande gespaard te hebben, die anders iedere jongen als ik toekomt. Ik ben niet waardig een Robbedoes-rakker te zijn, doch in de toekomst mag U weer ten volle vertrouwen.. in me hebben.

STROPKE 30533 Gent

ROBBEDOES is er van overtuigd dat alle rakkers **STROPKE's** oprechtheid zullen bewonderen en... navolgen !

Piet komt net aandragen met de vermeldingen.

JARICH DE WOLF uit Utrecht verdient een ereplaats met zijn opsteiknol over « De moedigste jongen » van Nederland ». Spijtig dat je taal zo verward is, Jarich ! Ook moet je eens je Nederlandse grammatika openslaan, rakker ! Ik « wordt » « zijn moeder breidt » « twede »' dat zijn toch fouten die het mooiste op stel ongenietbaar maken, vindt je niet ? Met wat oefening zul je er echter in slagen knollen te scheppen die onze tuin eer aandoen. **GREETJE GRUNNE** uit Deventer bezorgde ons een prachtige tekenknol. Maar ze vergat dat alle tekeningen in Oostindische inkt moeten uitgevoerd worden. Jammer dat je daar niet aan gedacht hebt Greetje ! Ik heb je tekenknol in ons kantoor opgehangen en verwacht spoedig nieuw werk van jou, maar niet in potlood, deze keer ! Maar Greetje is niet alleen met haar potloodtekening, want in Nederokkerzeel zit nog een rakker die zich **TARZAN** 30.474 noemt en blijkbaar ook vergeten is dat potloodtekeningen nooit in aanmerking komen hoe mooi ze ook zijn !

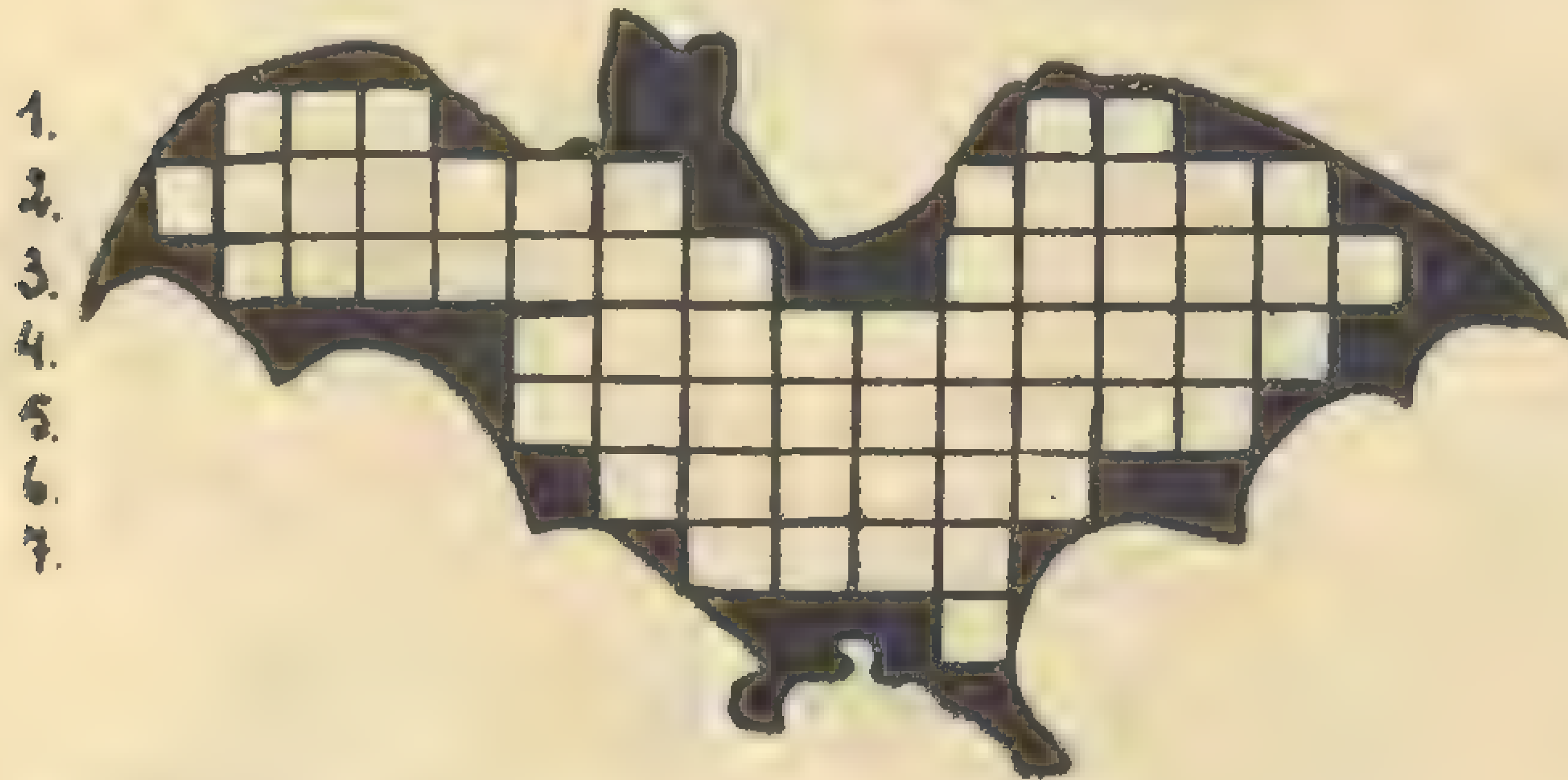
Maar daar hoor ik het hek van onze knollentuin knarsen. O, daar is hij al ! «Wie, vraagt Piet ? » « Sjarel natuurlijk !»

Dat is voldoende om Piet mijlen ver te doen lopen Wat kan ik dan anders doen dan hem volgen en jullie toeroepen :

Tot volgende week !

Jullie SNUFFELTJE

Onze Kruiswoordraadsels



HORIZONTAAL

1. Afkorting op grafzerken (ruste in vrede). - Lengtemaat. — 2. Beschroomd, verlegen. - Tweevleugelig insect. — 3. Zeeman. - Lyrische dichtsoort. — 4. Geheime politieagenten. — 5. Eetbare knol. — 6. Uitrusters van schepen. — 7. Indiaans bootje.

VERTIKAAL

0. Toestel om een rijtuig te doen stilstaan. — 1. Meisjesnaam. — 2. Hoofddeksel. — 3. Bijwoord, daar. — 4. Zoutsoort. — 5. Arabisch tentendorp. — 6. Laag overeind staande steen boven een deur of raamkozijn. — 7. Verzameling van goden en heldensagen der oude Scandinaviërs. — 8. Stad in Frankrijk. — 9. Kort en dik mens, prop met vet. — 10. Meetkundige kegelsnede. — 11. Geliefd persoon. — 12. Stekelvarken. — 13. G of sol-kruis.

OPLOSSING VAN HET VORIG RAADSEL

Horizontaal : 1. Ka. — 2. Ra. — 3. Dar. — 4. Ra. — 5. Om, Oi. — 6. Paar, Me. — 7. Tram, En. — 8. Egel. - 9 Sap, Sta. — 10. Baar. — 11. Kraai. — 12. Koemis. — 13. Rei. — 14. Urn. — 15. Lc.

Vertikaal : — 1. Op. — 2. Mat. — 3. Are. — 4. Rag. — 5. Mes. — 6. La, Krul. — 7. Koeren. — 8. Brein. — 9. Saam. — 10. Taai. — 11. Dromedaris. — 12. Kraaien. — 13. Aar.

Clubnieuws

WIJ ZOEKEN EEN CLUBLOKAAL !

Nu onze club vijf leden telde en wij besloten hadden, elke Donderdag en elke Zaterdag te vergaderen, waren we het allemaal roerend eens, dat we een clublokaal nodig hadden.

Richard en Frederik stelden voor om daar het timmeratelier van hun vader voor te kiezen, maar Walter had daar bezwaren tegen en ik voelde er ook niets voor. In een atelier zouden we ons nooit helemaal thuis voelen. We zouden er zeker in de weg lopen en het niet naar onze zin kunnen organiseren.

Toen zei Jos lachend :

— Wij zijn arme daklozen ! We moeten onder de brug gaan wonen.

— Onder de brug ! schreeuwde Walter. Dat zou een ideaal clubhuis voor Robbedoesrakkers kunnen worden ! Kom, we gaan onmiddellijk de plaats verkennen.

Zo is het dan begonnen, met een grap. De brug bleek veel geschikter dan we ons eerst hadden voorgesteld. Aan de voet van het betonnen bruggehoofd zouden we tegen de regen en zelfs tegen de tocht beschut worden en tussen de pijlers was voldoende ruimte om er een luchtig lokaal in te richten met stukken zeildoek, met houten blokken om er op te zitten, met geheime bergplaatsen voor onze toekomstige schatten, enz.

We schreeuwden door elkaar en onze stemmen helmden vreemd onder de brug.

— Er is maar een nadeel aan verbonden, zei Frederik tenslotte. We zullen ons lokaal niet kunnen sluiten.

— Dat is niet erg, meende ik. Wij laten alle rakkers van ons dorp weten, dat we hier onze vlag hebben geplant, en we vragen hen om ons domein te eerbiedigen. Als we het goed weten aan te pakken, zullen ze dat doen ook. Je zal eens zien ! En we moeten het er in elk geval op wagen.

We hebben dus in elk geval met gekleurd krijt « Onder de Brug - Clubhuis van de plaatselijke Robbedoesclub » op een van de pijlers geschreven en we hebben onze eerste vergadering gehouden. Natuurlijk was het inrichten van ons clubhuis het enige onderwerp van ons gesprek, maar daar zal ik liever een volgende keer op terugkomen.

TOON.

OPROEPEN

Rakker Lucien Moerman, Tentoonstellinglaan 55, Gent, richt een oproep tot alle voetballiefhebbers uit Gent en omgeving om samen een streekcompetitie op touw te zetten. Schrijf of bezoek hem.

Rakkeresje Denise Verstappen, Van Iseghemlaan 89, Oostende, heeft een correspondentie-club opgericht. Doel : letterkunde en tekenen. Wie doet nog mee ?

Rakker M. Wagemans, Kapelsteenweg 139, Ekeren-Donck, is leider van een bloeiende postzegelclub en zal nieuwe leden met open armen ontvangen.

Rakkers van Veurne, treedt toe tot de sport- en detectiveclub van rakker Claude Houbaert. Inschrijven elke Zaterdag in het stadspark, van 1.30 tot tot 3.00 u.



de BAARD en de KALE























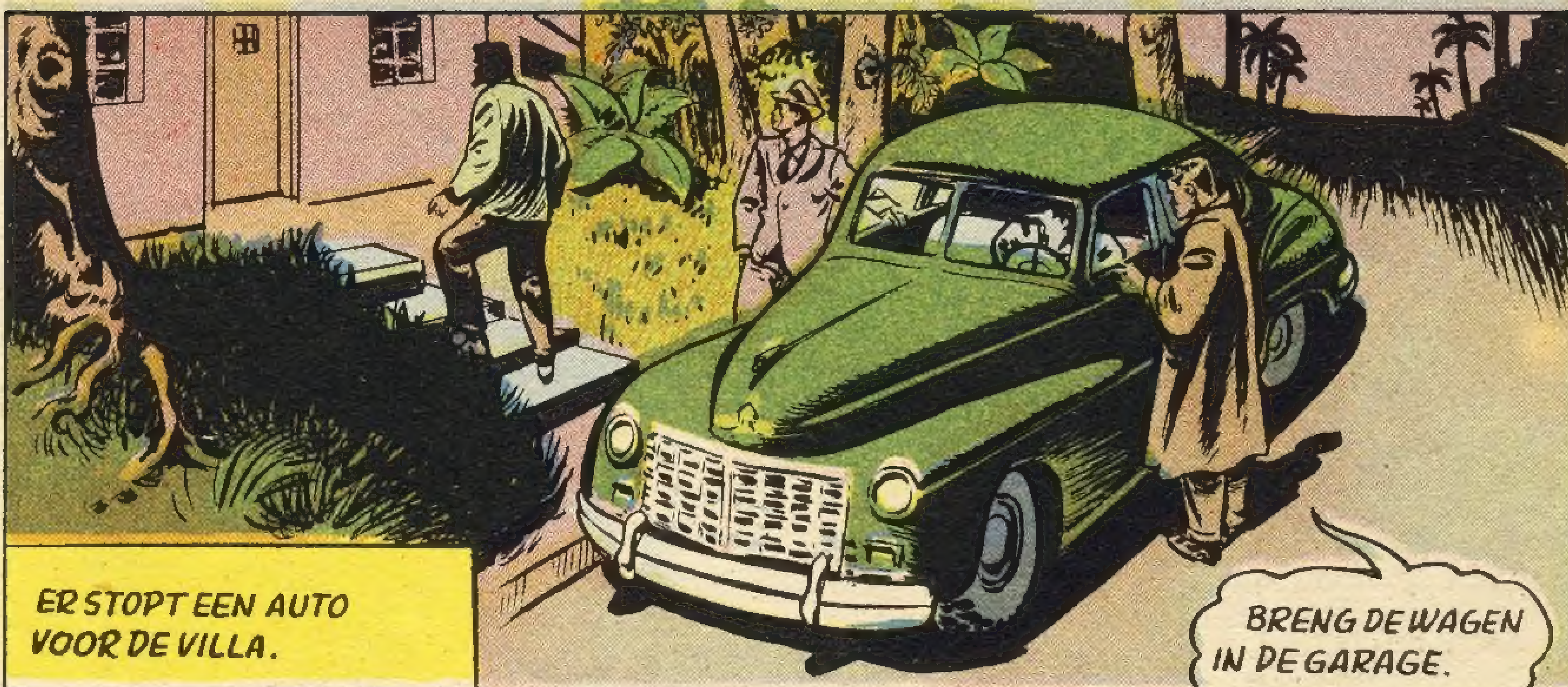


de BLAUWE SPERWER

door Sirius

LARSEN VINDT HET STIL BIJ ZIJN GEVANGENE EN WEET VAN DEZE DE SCHUILPLAATS VAN DE BENDE TE WETEN KOMEN.

Bezoekers in de avond



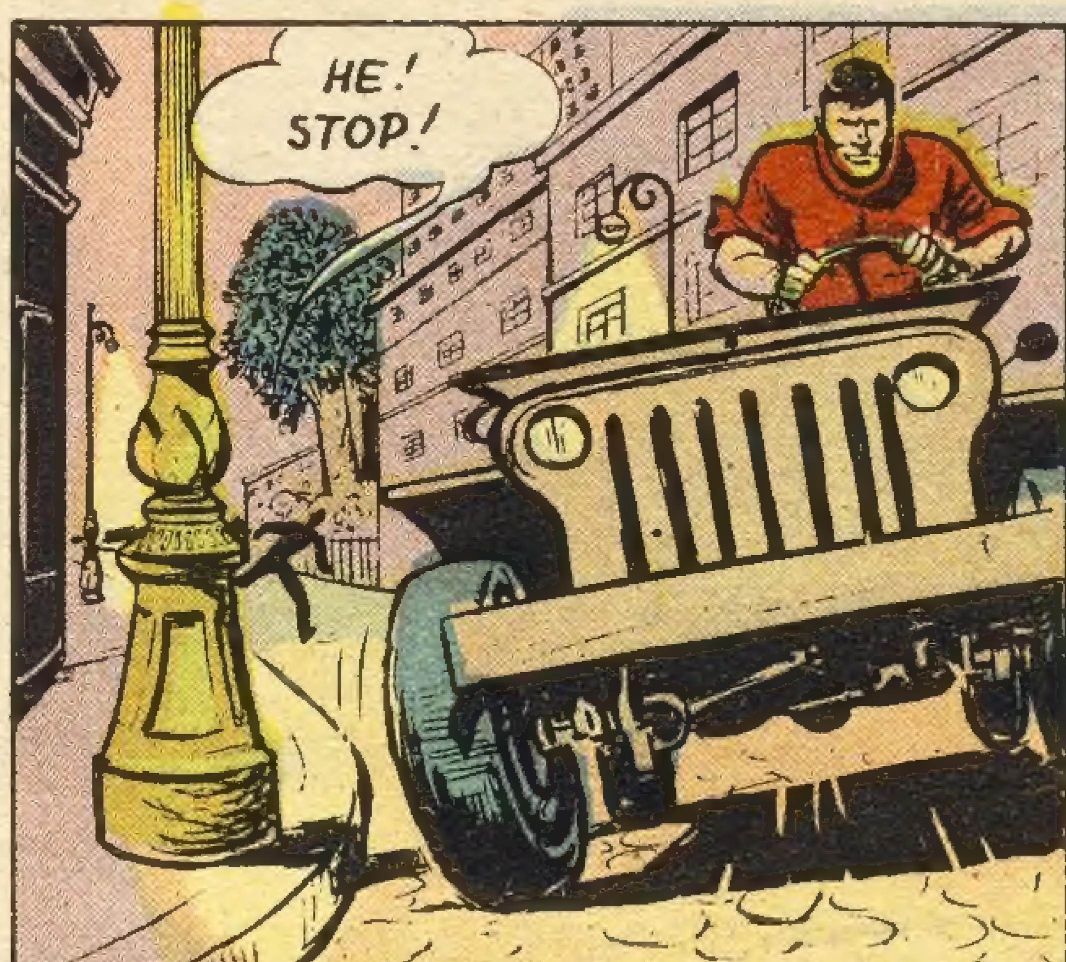


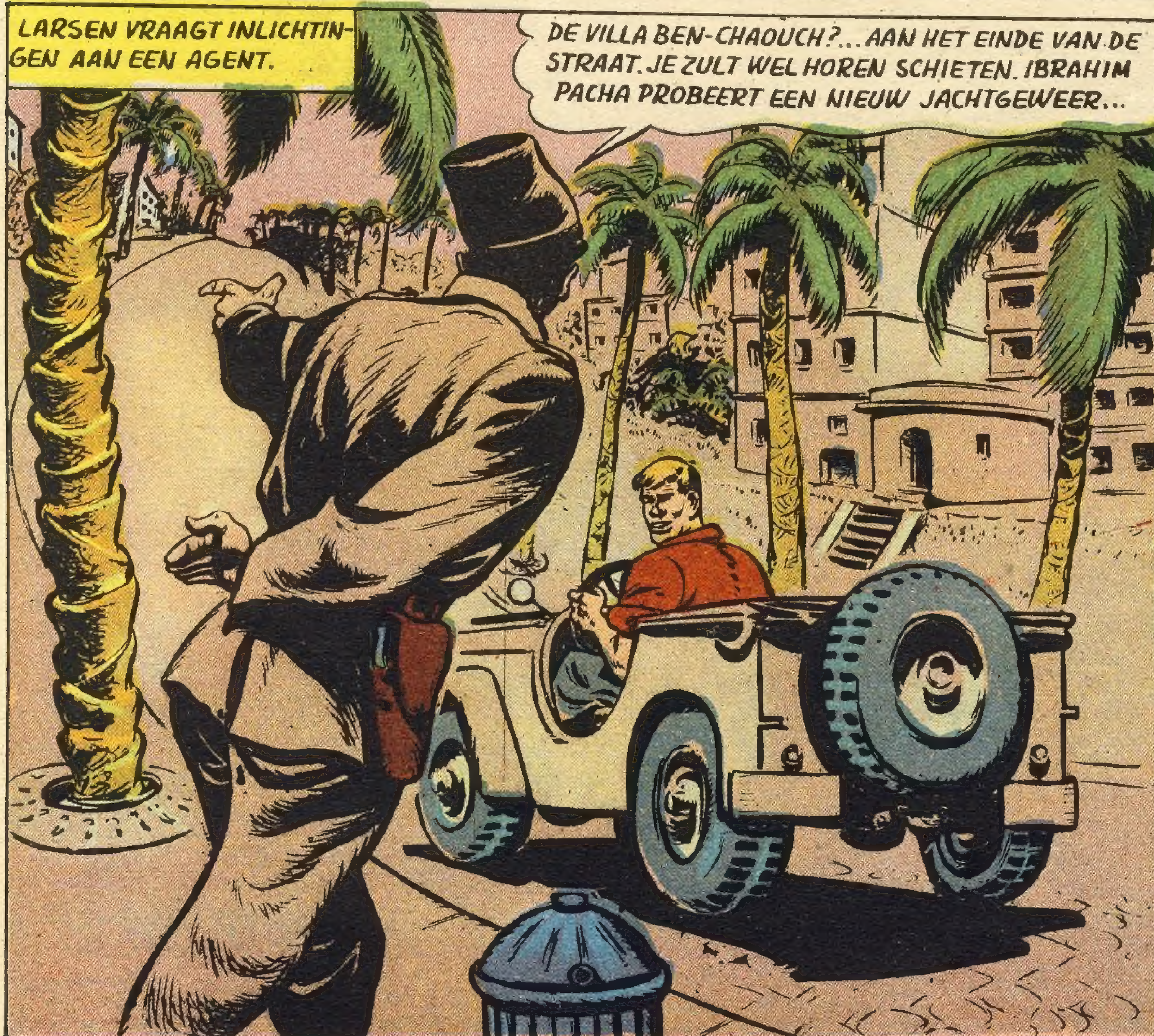




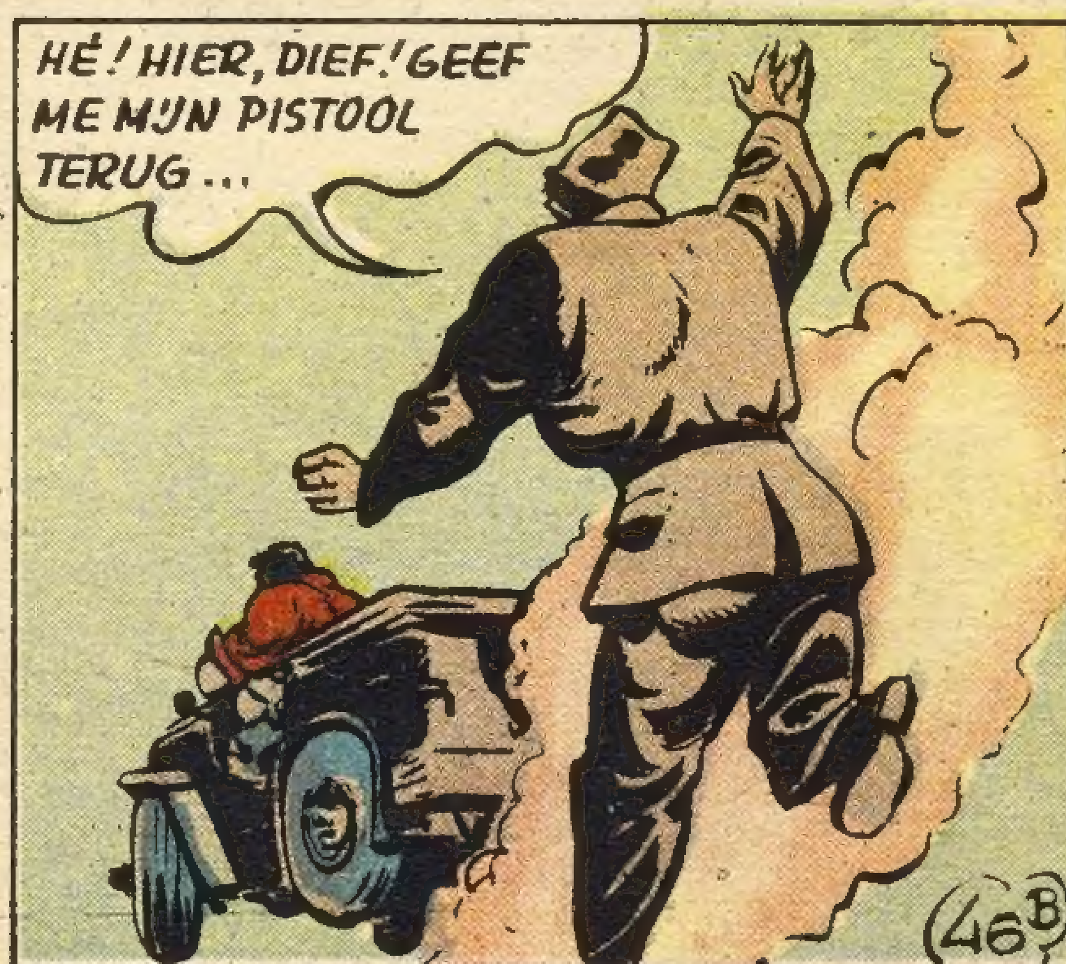








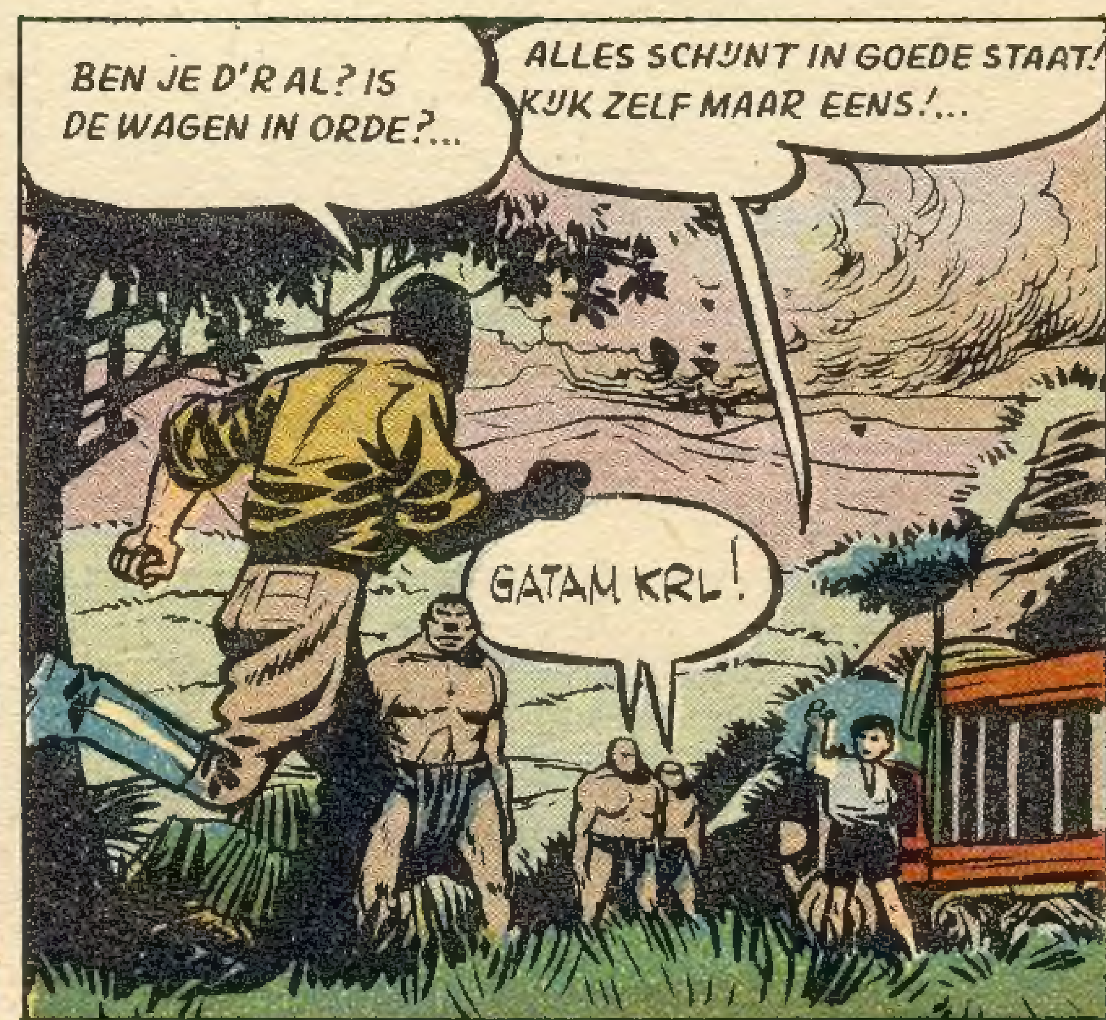




Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

EEN "VAT-FENH-LING" HEEFT DE VRACHTWAGEN VAN DE SCHURKEN GEVONDEN.















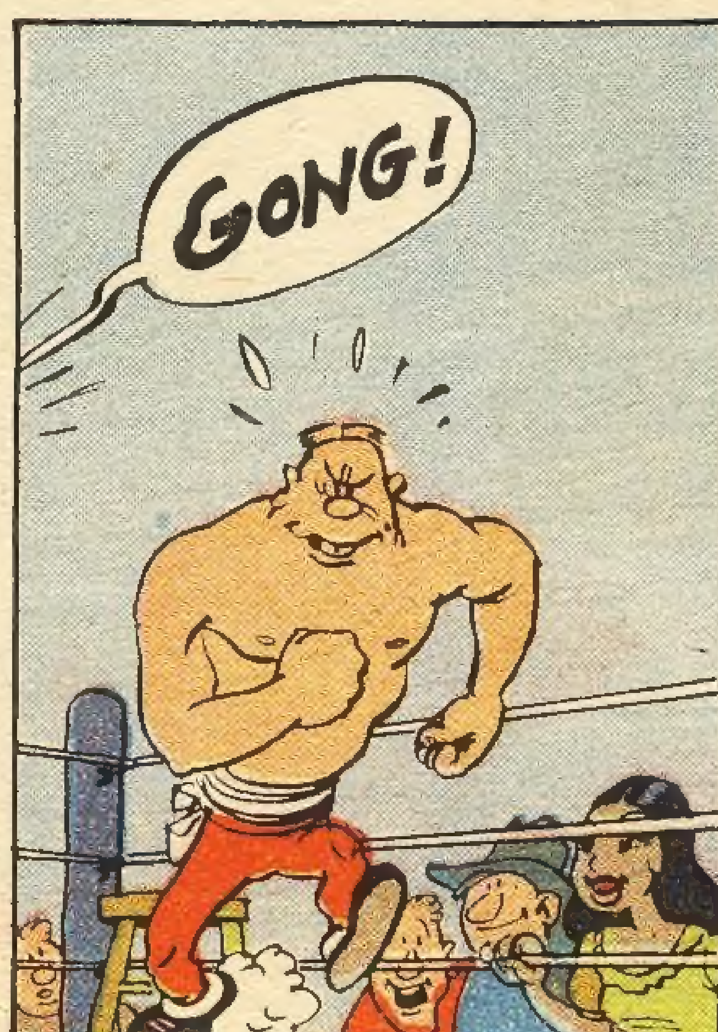


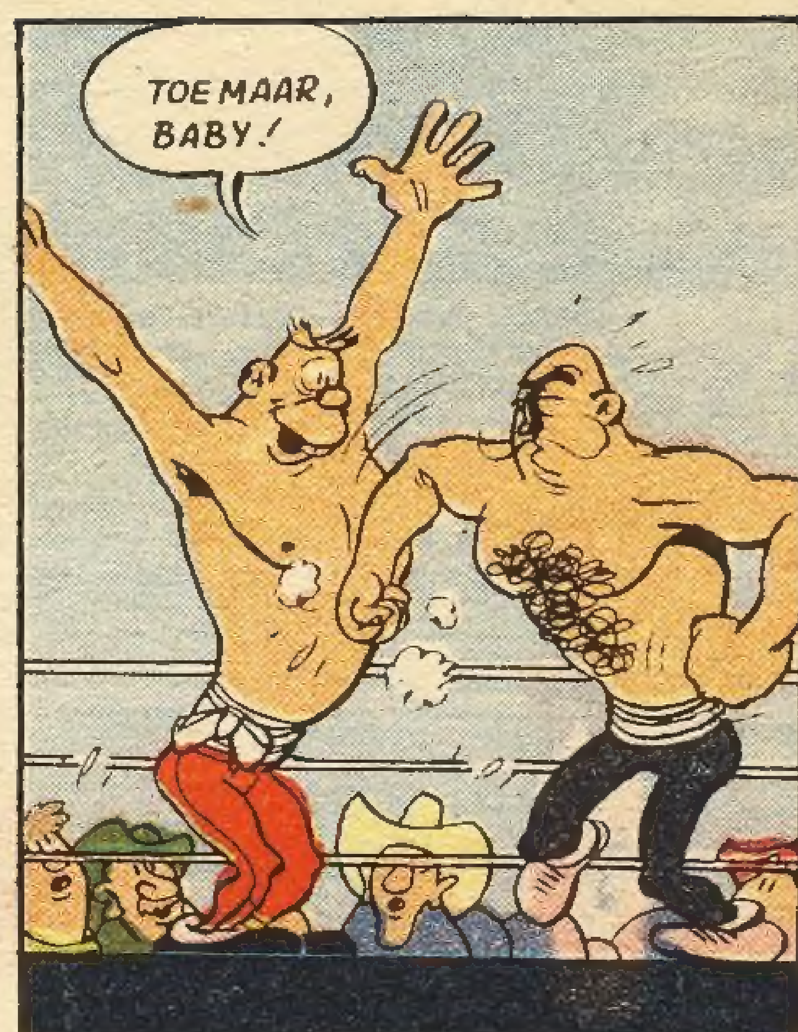


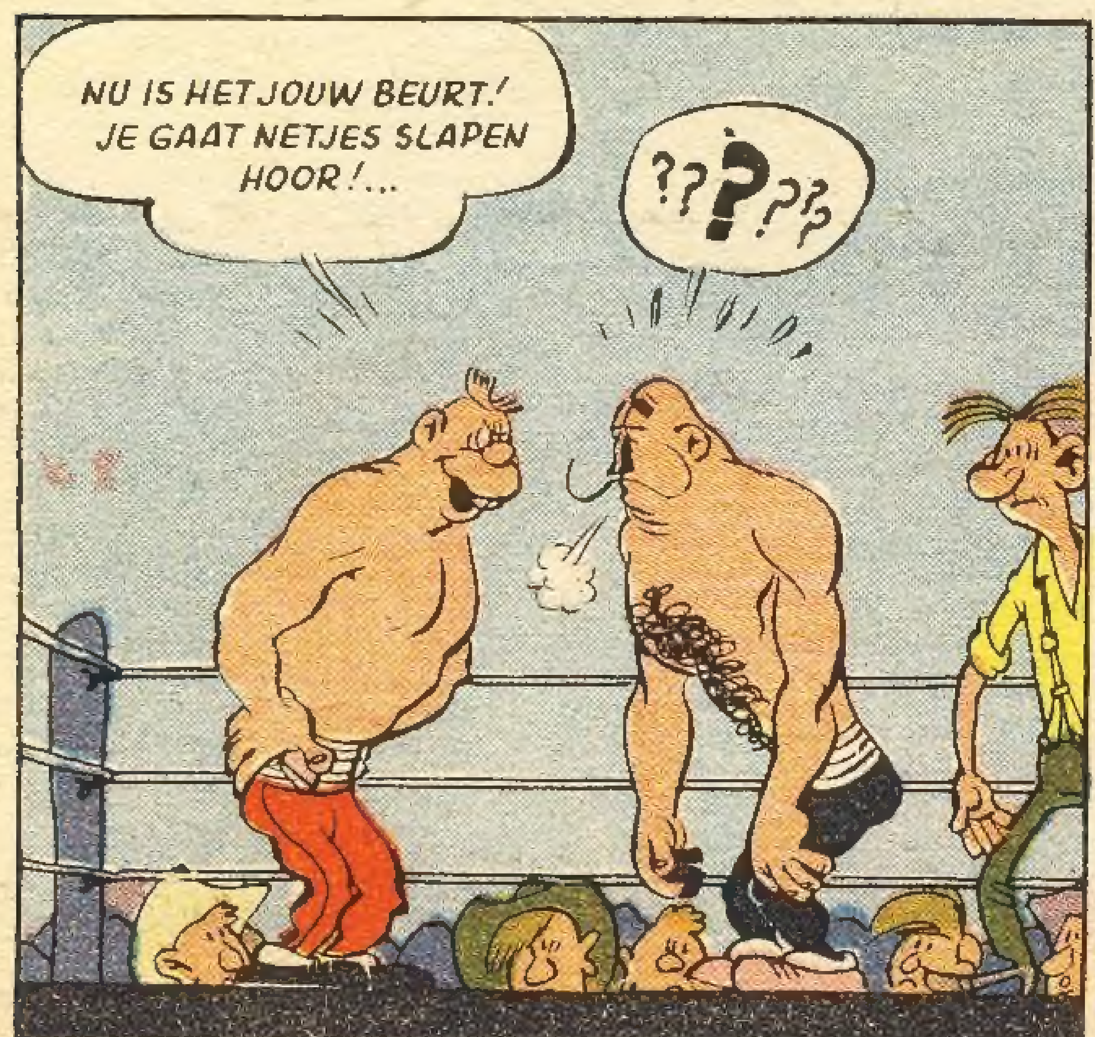
LUCKY LUKE


IK KAN HEM MAAR NIET BIJ KRIJGEN! HIJ IS HELEMAAL BUITEN WESTEN!!!
EEN OGENBLIKJE!

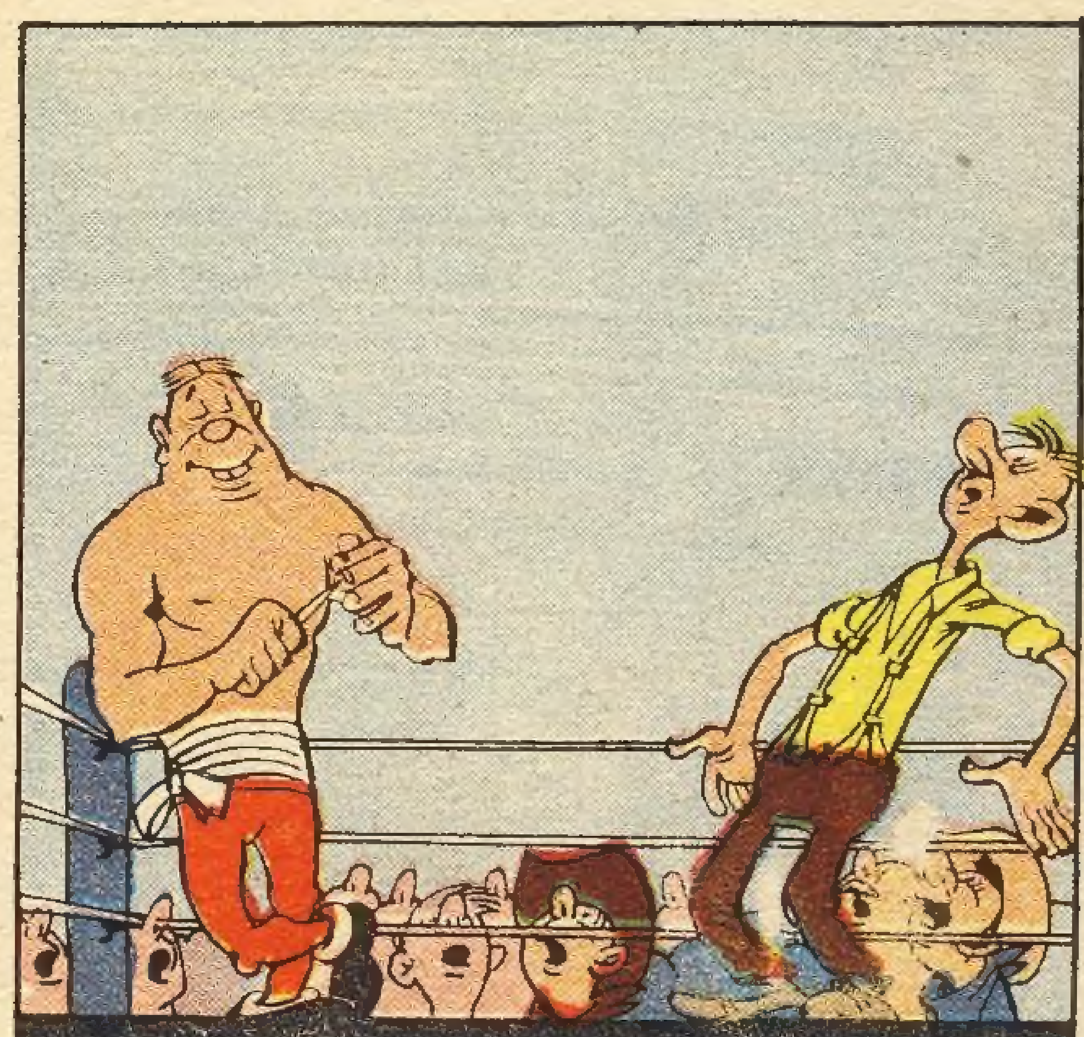

ROSITA!

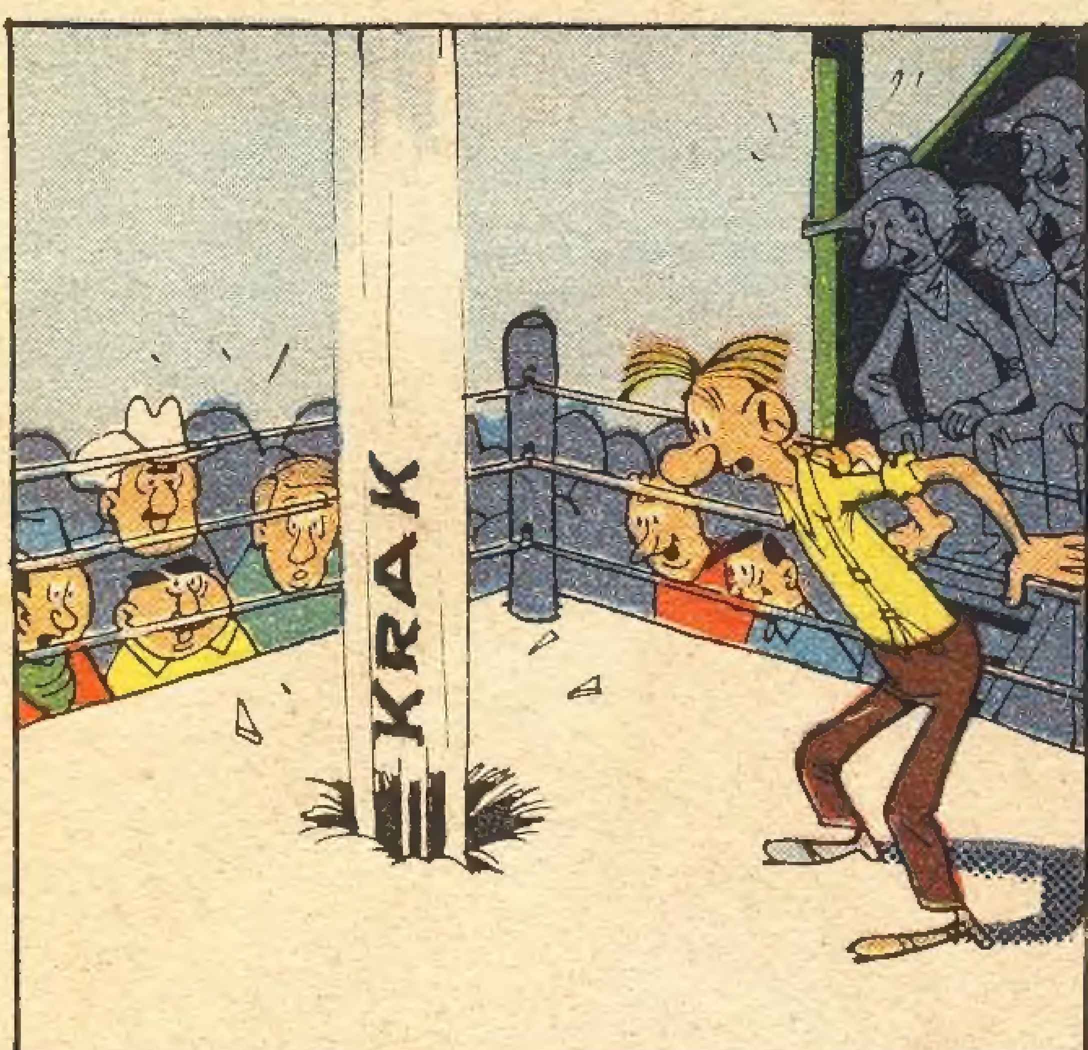

GONG!


TOE MAAR, BABY!


NU IS HET JOUW BEURT! JE GAAT NETJES SLAPEN HOOR!...
??!??

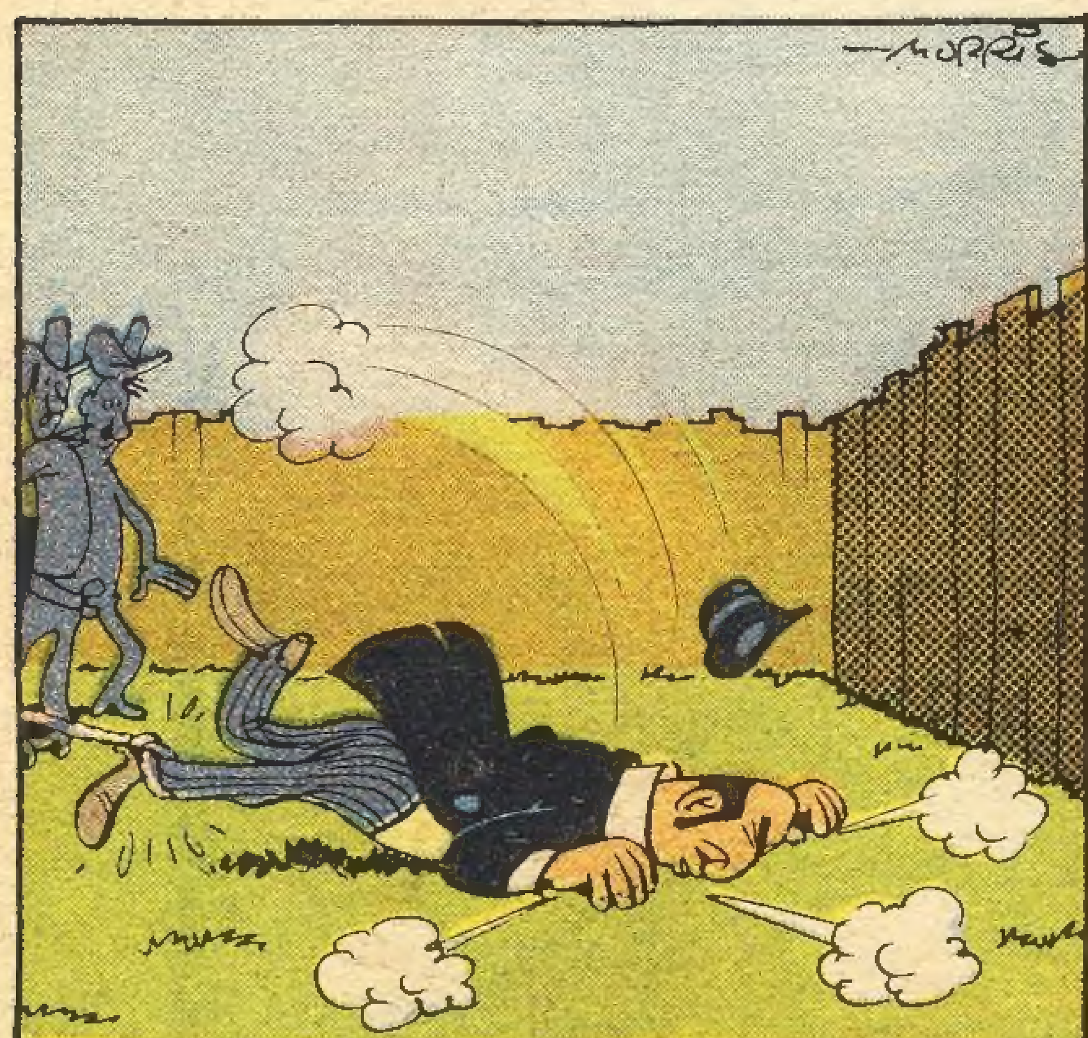





KRAK


YIPPEE!
ZEVEN... ACHT...NEGEN... OUT! (GRAFSTEM)


DROMMELS! NU MOET IK ER STILLETJES TUSSEN UIT KNIJPEN...



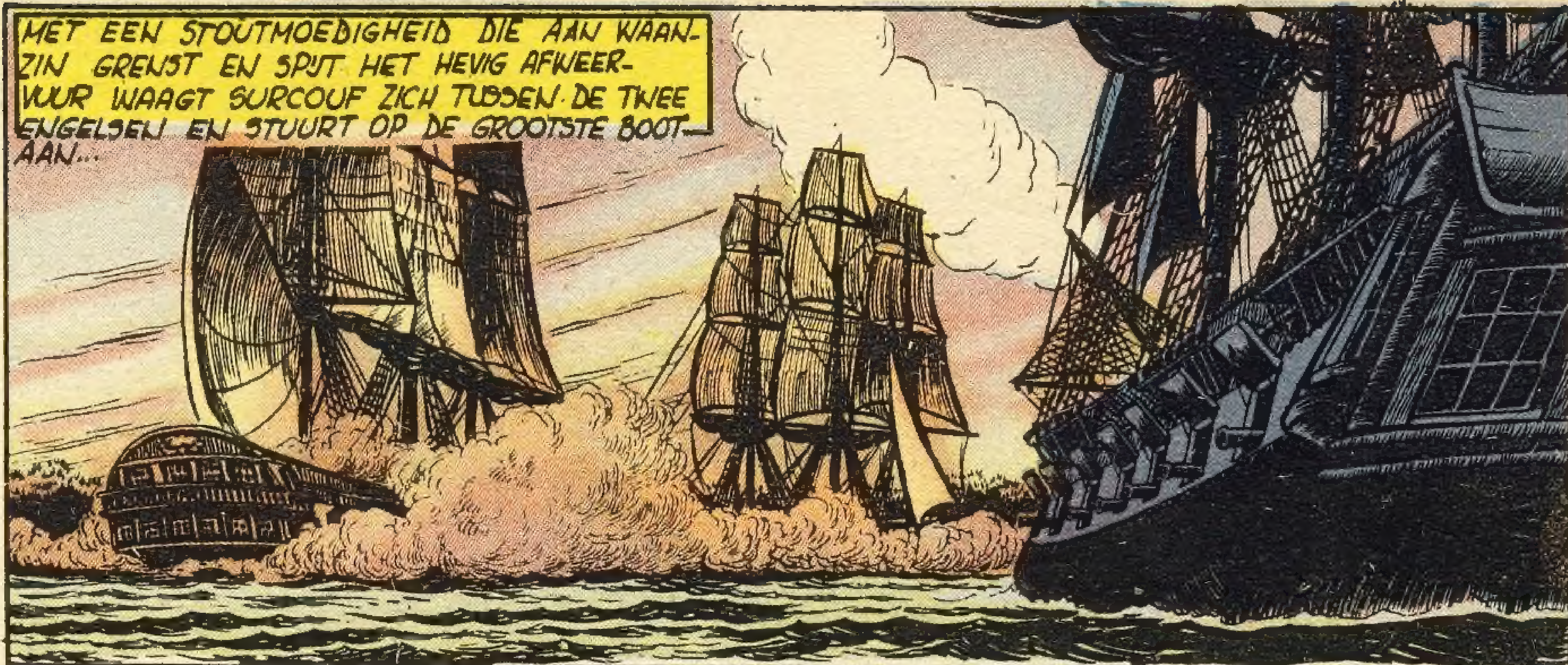

NIET ZO VLUG, GLIBBERVIS... DE WEDDERS ZULLEN JE WEL VERGEZELLEN OM HUN GELD UITBETAALD TE KRIJGEN...

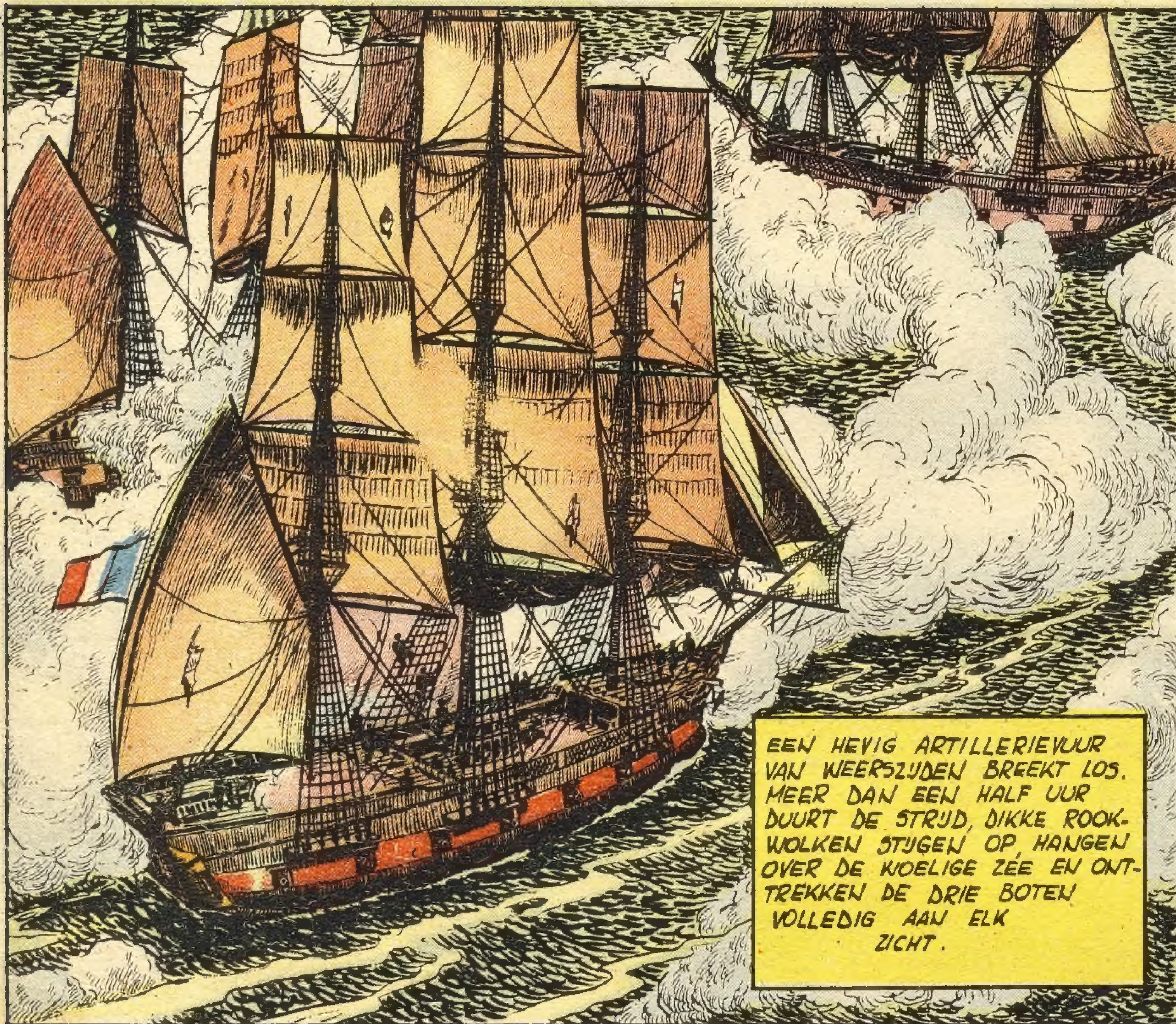

EINDE
HIP HIP HIP HOERA!
170

SURCOUF
DE KAPERSKONING

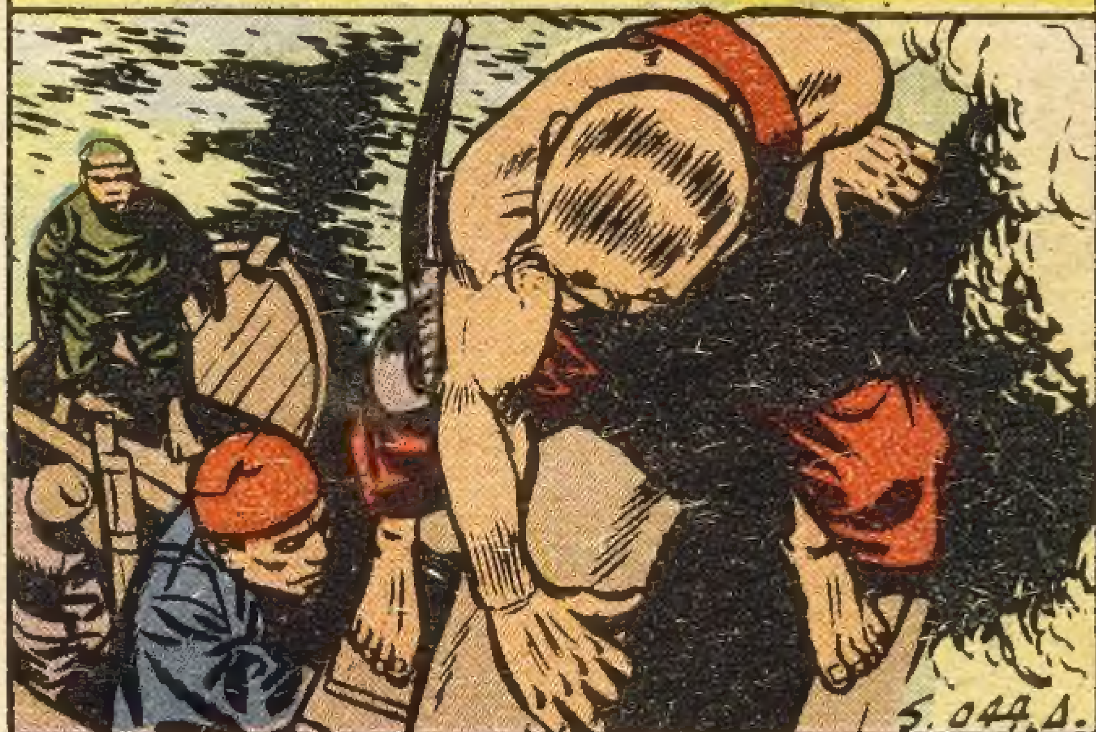
SURCOUF VALT TWEE ZWAARBEWAPENDE ENGELSE SCHEPEN AAN, DIE IN DE MET RIFFEN BEZAAIDE BAAI VAN SOESOE VOOR ANKER LIGGEN.

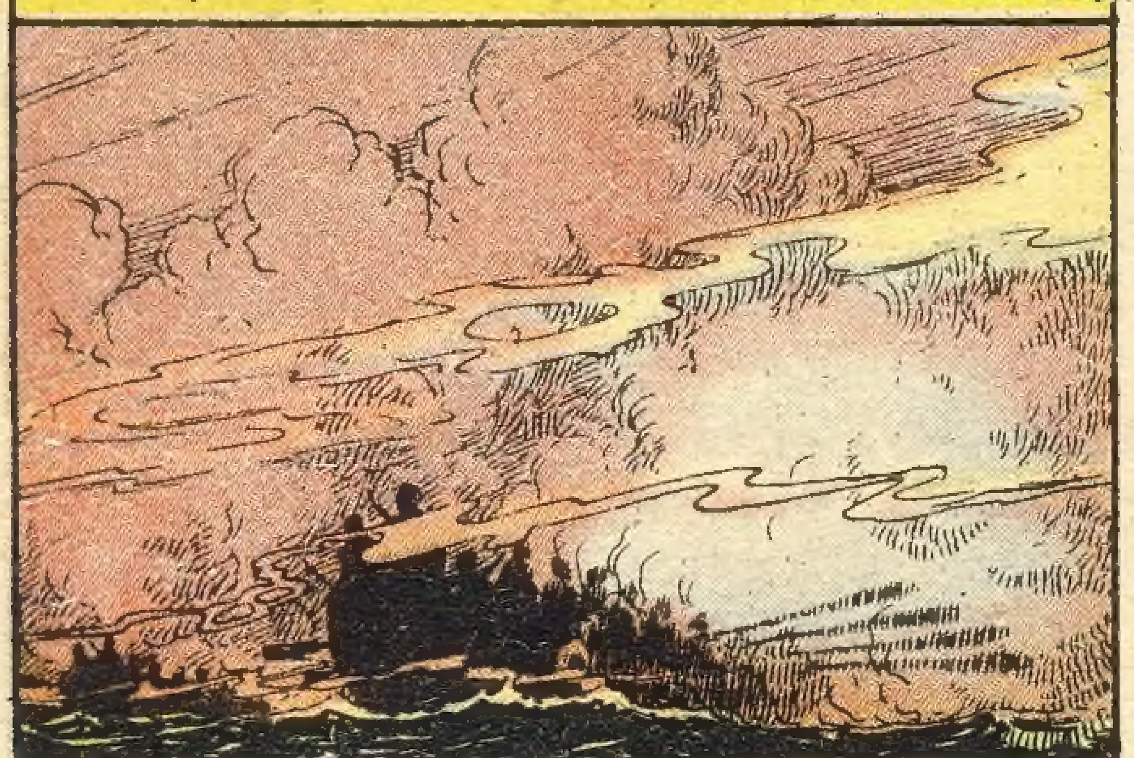






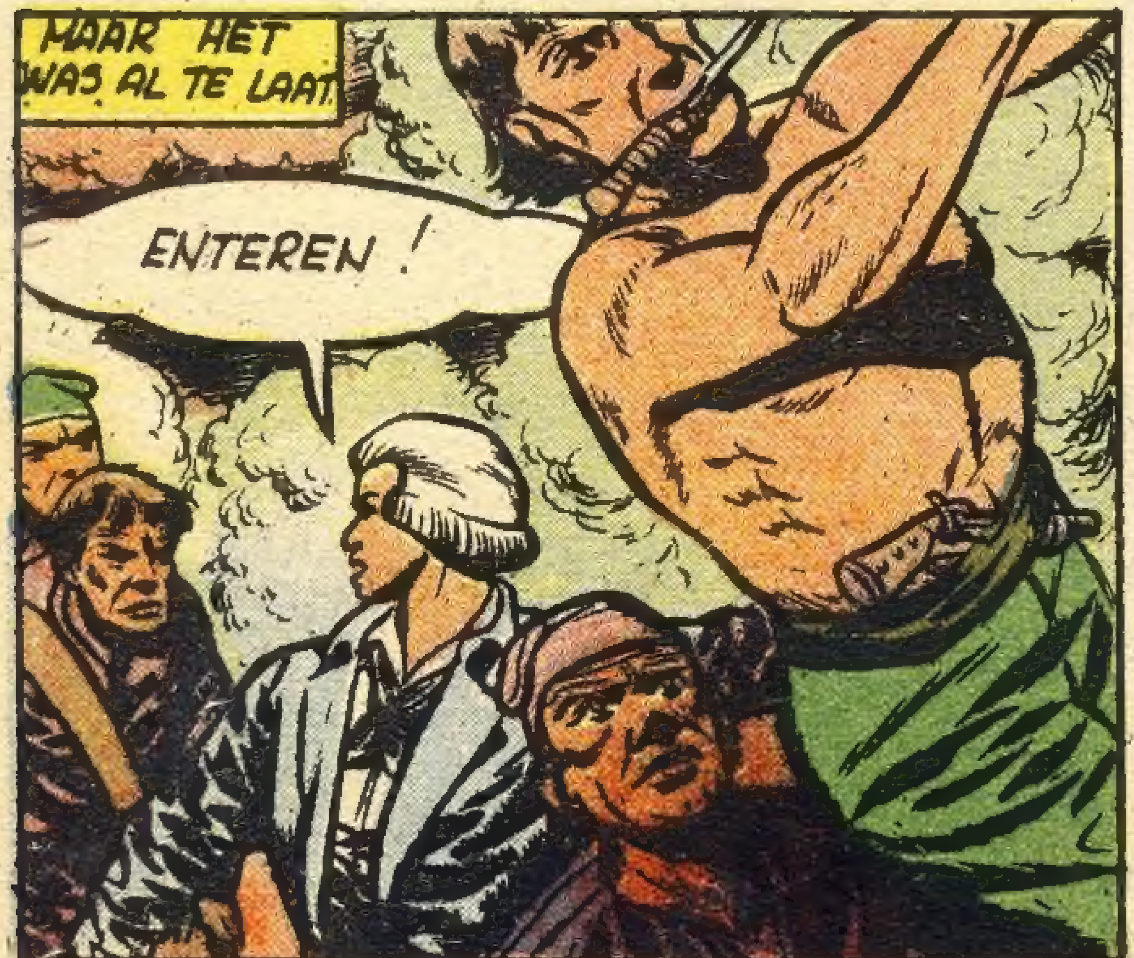














Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.